

Rapport fra taskforcen
om nærhedsprincippet,
proportionalitetsprincippet
og „mindre, men mere effektivt“

Taskforcemedlemmer (Jaak Madison erstatter det udpegede medlem Toomas Vitsut. Jaak Madison er medlem af det estiske parlament og næstformand for Estlands Konservative Folkeparti).

Forord fra formanden for taskforcen

Hvidbogen om Europas fremtid har stimuleret en dybtgående overvejelse om det Europa, vi har brug for. Dette vil kulminere i ledernes topmøde i Sibiu i maj 2019. Arbejdet i denne taskforce skal ses som en del af en bredere diskussion, og jeg håber, at vores rapport og dens anbefalinger vil finde vej ind i de igangværende overvejelser.

Traktaterne giver ikke EU's institutioner en blankocheck til at gøre, hvad de vil. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er det praktiske værktøj, der skal sikre, at Unionen ikke gør det, medlemsstaterne eller de regionale og lokale myndigheder selv kan gøre bedre, og som skal koncentrere EU's indsats der, hvor den virkelig kan tilføje værdi. Vi har brug for begge principper, og vi skal anvende dem aktivt, kollektivt og i samme ånd, hvis de skal fungere, som vores borgere forventer.

I dag har vi 41 nationale parlamentkamre, 74 regionale lovgivende forsamlinger, omkring 280 regioner og 80 000 lokale myndigheder. De er alle direkte involveret i gennemførelsen af EU's politikker i praksis. Deres bekymringer og praktiske erfaringer bør høres mere systematisk, hvis vi ønsker politikker, der fungerer, samtidig med at vi respekterer karakteren og identiteten af vores nationer,

regioner og lokalområder. Jeg håber, at det vil give vores nationale parlamenter og de lokale og regionale myndigheder mulighed for at være mere effektive ambassadører og talsmænd for Den Europæiske Union, hvis de får en mere meningsfuld indflydelse på, hvordan tingene gøres.

Endelig er denne betænkning – en kollektiv indsats fra medlemmerne af Det Europæiske Regionsudvalg, de nationale parlamenter og Europa-Kommissionen – ikke et mål i sig selv. Det er starten på en proces for at åbne vores procedurer mere på lokalt og regionalt plan samt at få EU's lovgivning til at virke bedre for borgerne. Mens denne rapport er rettet til kommissionsformand Jean-Claude Juncker, har Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Regionsudvalg, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, de nationale parlamenter, de regionale parlamenter og de lokale og regionale myndigheder alle ansvaret for at overveje og reagere på taskforce-rapporten.

Frans Timmermans, formand for taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt". Bruxelles, den 10. juli 2018.

Sammenfatning

Taskforcen mødtes 7 gange for at diskutere de tre opgaver, som kommissionsformand Jean-Claude Juncker præsenterede i sin beslutning om oprettelsen af taskforcen. På baggrund af disse drøftelser, en offentlig høring og input fra mange interessenter er taskforcen nået frem til flere brede konklusioner og fremlægger ni anbefalinger i denne rapport sammen med konkrete tiltag rettet til de nationale parlamenter, nationale, regionale og lokale myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Regionsudvalg og Europa-Kommissionen.

Taskforcen konkluderede, at:

- Det er Unionens opgave at løse vigtige nye udfordringer, hvor det har merværdi, såsom sikkerhed, forsvar og migration, og at intensivere sine handlinger på andre områder såsom klimaændringer og innovation. Da dette skal ske på baggrund af begrænsede ressourcer, er der et klart behov for på europæisk plan, at reflektere over, hvordan man prioriterer aktiviteter og udnytter de disponible ressourcer mere effektivt.
- Hvad der kræves er en ny måde at arbejde på for at forbedre de nuværende politiske processer og for at give Unionen mulighed for at bruge sine ressourcer mere effektivt. Det vil gøre det muligt for lokale og regionale myndigheder og de nationale parlamenter at yde et mere effektivt bidrag til udformningen af politikken og af (ny) lovgivning og at sikre respekten for nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
- Denne nye arbejdsform kræver en fælles forståelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og en større involvering af alle interessenter og især nationale, lokale og regionale myndigheder, der ofte har en særlig rolle i gennemførelsen af EU-lovgivningen i praksis. En sådan "aktiv nærhed" skaber større ejerskab og forståelse blandt deltagerne for det, Unionen gør.
- Europa-Kommissionen, de nationale og regionale parlamenter, Det Europæiske Regionsudvalg og Europa-Parlamentet og Rådet bør anvende et standardskema til mere konsekvent at vurdere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet gennem hele beslutningsprocessen.
- Den nye arbejdsmetode bør anvendes på den eksisterende EU-lovgivning og nye politiske initiativer, og på baggrund af sin eksisterende erfaring med at forenkle lovgivningen bør Europa-Kommissionen iværksætte en proces til at gøre dette. Taskforcen besluttede at fremhæve input fra talrige interessenter som en måde at kickstarte en mere stringent overvejelse om, hvilke dele af lovgivningen der kan være relevante for en evaluering ud fra nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet, de lokale og regionale myndigheders rolle og den lovgivningsmæssig tæthed med mulighed for at revidere eller ophæve lovgivning, hvis og når det er relevant.
- Der er EU-merværdi i alle eksisterende aktivitetsområder, og taskforcen har derfor ikke identificeret nogen traktatkompetencer eller politikområder, der burde føres permanent tilbage til medlemsstaterne, helt eller delvist.
- Taskforcens arbejde skal føres ud i livet af alle de ovennævnte institutioner og organer. De første skridt bliver opfølgningen i talen om Unionens tilstand i september 2018, det østrigske formandskabs konference i Bregenz i november og det europæiske topmøde for regioner og byer i Bukarest i marts 2019. Taskforcens rapport skal give et solidt grundlag for yderligere drøftelser om, hvordan man gennemfører de handlinger og anbefalinger, der er indeholdt i denne rapport.

Indholdsfortegnelse

1. kommissionsformand Jean-Claude Junckers anmodning	6
2. Vigtige overvejelser: En ny måde at arbejde på	7
3. Taskforcens arbejde	10
3.1. En bedre forståelse af nærhedsprincippet og hvordan man skal behandle proportionalitetsprincippet	10
3.2. Nationale parlamenter og mere effektiv kontrol med nærhedsprincippet	12
3.3. Bedre inddragelse af nationale, regionale og lokale myndigheder i udformningen af politikkerne	14
3.3.1. Kommissionens tilgang til høring og inddragelse af lokale og regionale myndigheder i forbindelse med sine aktiviteter og sit arbejdsprogram	14
3.3.2. Kommissionens konsekvensanalyser, forslag og planer for gennemførelse	16
3.4. Lovgivningsproceduren	17
3.5. Mere effektive tiltag	19
3.5.1. Evaluering og forbedring af eksisterende lovgivning	19
3.5.2. Større fokus på bedre gennemførelse af lovgivningen	21
Bilag I Medlemmer af taskforcen	22
Bilag II Taskforcens arbejdsmetode og interessenternes input	23
Bilag III Juridisk og politisk baggrund for arbejdet i taskforcen	27
Bilag IV Vigtige dokumenter fra medlemmerne af taskforcen	31
Bilag V Fælles vurdering af overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet	32
Bilag VI Bidrag fra interessenter om revision af lovgivning og forslag	35

1. kommissionsformand Jean-Claude Junckers anmodning

Efter erklæringen i Rom på 60-årsdagen for Den Europæiske Union lancerede kommissionsformand Jean-Claude Juncker en offentlig debat om Europas fremtid. Kommissionens [hvidbog om Europas fremtid](#)¹ fastlægger mulige veje for den fremtidige Union med 27 medlemsstater. Hvidbogen indeholder fem illustrative scenarier for, hvordan Unionen kan udvikle sig, afhængigt af de valg, der foretages, uden at udtrykke nogen særlig præference.

Kommissionen har gjort det klart, at ingen af disse scenarier repræsenterer en detaljeret plan for Europas fremtid, og at det endelige resultat utvivlsomt vil adskille sig fra ethvert af de enkelte scenarier. I hensigtserklæringen til Europa-Parlamentet og Rådet i 2017² har kommissionsformand Jean-Claude Juncker allerede forelagt en køreplan for Unionen (scenarie 6) baseret på de tre principper, der skal forankre Unionen – frihed, ligestilling og retsstatsprincippet. For at sikre, at alle scenarier undersøges fuldt ud, meddelte kommissionsformanden også i sin tale om Unionens tilstand den 12. september, at der oprettes en taskforce for scenarie 4 – ”Mindre, men mere effektivt”³. I dette scenarie vil Unionen have sin opmærksomhed og sine begrænsede ressourcer rettet mod et mindre antal områder for hurtigt og beslutsomt at kunne handle inden for disse udvalgte prioriterede områder.

Taskforcen selv blev formelt oprettet den 14. november 2017⁴ med førstnæstformand Frans Timmermans som formand og bestod af tre medlemmer fra de nationale parlamenter i Østrig, Bulgarien og Estland og tre medlemmer fra Det Europæiske Regionsudvalg. Europa-Parlamentet blev også opfordret til at udpege tre medlemmer, men gjorde det ikke⁵. Oplysninger om de syv taskforce-medlemmer findes i bilag I.

Taskforcens medlemmer blev udpeget for deres personlige kapacitet. Som sådan repræsenterer de ikke holdninger eller opfattelser for en bestemt instans eller institution i forhold til taskforcens arbejde. Medlemmerne kunne frit bidrage til alle aspekter af taskforcens mandat og ikke kun i forbindelse med spørgsmål af direkte relevans for de institutioner, hvor de arbejder.

Artikel 3 i kommissionsformandens afgørelse om oprettelse af taskforcen indeholder i litra a), b) og c) de tre opgave, som taskforcen blev pålagt at behandle i sit arbejde:

- (a) [Hvordan nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet bedre kan anvendes i forbindelse med EU-institutionernes arbejde, navnlig hvad angår udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's lovgivning og politikker.](#)
- (b) [På hvilke politikområder beslutningstagningen og/eller gennemførelsen med tiden kan føres tilbage til medlemsstaterne, enten helt eller delvist eller permanent.](#)
- (c) [Hvordan de regionale og lokale myndigheder bedre kan inddrages i udarbejdelsen af og opfølgningen på EU's politikker.](#)

Taskforcen blev bedt om at præsentere sine resultater for formanden for Europa-Kommissionen senest den 15. juli 2018. Den arbejdede på en gennemsig måde og modtog input fra civilsamfundet via sin særlige hjemmeside, hvilket bidrog væsentligt til dens overvejelser⁶. Den har også holdt Europa-Parlamentet, Rådet og Konferencen af de Europæiske Parlateres Europaudvalg orienteret om sit arbejde. Taskforcen holdt også en offentlig høring for at indhente synspunkter fra de centrale interessenter⁷. Bilag II indeholder en beskrivelse af, hvordan taskforcen arbejdede, og af de input, den modtog fra borgere og andre dele af civilsamfundet.

I den resterende del af denne rapport præsenteres arbejdet i taskforcen, som skal ses i forhold til de aktuelle juridiske og politiske rammer, der styrer nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i Unionen. Flere detaljer om dette fremgår af bilag III.

¹ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/white_paper_on_the_future_of_europe_en.pdf.

² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/letter-of-intent-2017_da.pdf.

³ http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-17-3165_da.htm: Efterfulgt af Kommissionens arbejdsprogram COM (2017) 650 af 24.10. 2017: ”Idet der bygges videre på det arbejde, som den nuværende Kommission allerede har udført, bør vi fortsat være ambitiøse på de væsentligste områder. Dette indebærer, at vi ikke skal regulere ethvert aspekt af borgernes dagligdag. Vi må seriøst overveje at påtage os færre opgaver, men løse dem mere effektivt, og tilbageføre kompetencer til medlemsstaterne, når dette er hensigtsmæssigt”. https://ec.europa.eu/info/publications/2018-commission-work-programme-key-documents_en.

⁴ C(2017) 7810. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/2017-c-7810-president-decision_en_1.pdf.

⁵ PV CPG : 11.01.2018; PE-8/CPG/PV/2018-01: http://www.europarl.europa.eu/RegistreWeb/search/simple.htm?leg=&year=&lg=&eurovoc=¤tPage=1&sortAndOrderBy=&fulltext=&reference=&relValue=&codeTypeDocu=CPGPPV&datepickerStart=&datepickerEnd=&autor=&code_auteur=&autInstDesc=&autInst.

⁶ https://ec.europa.eu/commission/priorities/democratic-change/better-regulation/task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_en.

⁷ https://ec.europa.eu/commission/priorities/democratic-change/better-regulation/task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently/28-may-hearing_en.

2. Vigtige overvejelser: En ny måde at arbejde på

Taskforcen kom i forbindelse med sit arbejde frem til fem brede konklusioner, der afspejles i dens anbefalinger.

For det første erkendte taskforcen fuldt ud behovet for en øget EU-indsats for at løse vigtige nye udfordringer, hvor en sådan har merværdi, såsom på sikkerheds- samt forsvars- og migrationsområdet, og behovet for, at Unionen intensiverer sine handlinger inden for andre områder såsom klimaforandringer og innovation. Da dette skal ske på baggrund af begrænsede ressourcer, er der et klart behov for på europæisk plan at overveje en prioritering af handlinger og en mere effektiv anvendelse af tilgængelige ressourcer.

For det andet konkluderede taskforcen, at det er meget vigtigt at afhjælpe svaghederne i de nuværende politiske beslutningsprocesser, langt vigtigere end at identificere områder der skal føres tilbage til medlemsstaterne. Et nøgleproblem med disse processer er den utilstrækkelige inddragelse af nationale, regionale og lokale myndigheder og som følge heraf manglende ejerskab til EU's politikker. Taskforcen mener, at der er behov for en ny arbejdsmetode for at sikre, at EU's politiske handlinger og instrumenter fortsat giver en klar EU-merværdi, er forholdsmæssige og er korrekt afstemt med de foranstaltninger, der også er nødvendige på nationalt, regionalt og lokalt plan. Denne nye arbejds måde er baseret på en bedre fælles forståelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og en bedre deltagelse af de nationale parlamenter og lokale og regionale myndigheder i udformningen og gennemførelsen af politikker i overensstemmelse med princippet om flerniveaustyring. Dette skal hjælpe os med at udvikle et mere "aktivt nærhedsprincip" for at sikre, at der opnås en bedre forståelse og accept af, hvorfor politikker implementeres på EU-plan, og i sidste ende større ejerskab til disse politikker på alle styringsniveauer. Mange af Unionens 74 regionale forsamlinger med lovgivningsmæssigt ansvar, omkring 280 regioner⁸ og 80.000 kommunal myndigheder er direkte involveret i anvendelsen af Unionens lovgivning. Deres viden og erfaring skal bruges mere aktivt, når lovgivningen udformes. Gennem øget inddragelse i de politiske processer vil disse aktører bedre kunne forklare, hvad Unionen gør og hvorfor.

For det tredje kan en bedre fælles forståelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og en mere struktureret og konsistent anvendelse af dem under beslutningsprocesserne i deres helhed bidrage til at reducere nogle af de bekymringer og frustrationer, som giver næring til den opfattelse, at Unionen gør for meget. Taskforcen er af den opfattelse, at vurderinger af nærhedsprincippet ikke blot skal foretages, men også "foretaget synligt". Dette kan i vid udstrækning gøres ved at udnytte de nuværende mekanismer og værktøjer mere fuldstændigt og ved at give bedre og mere synlige forklaringer på merværdien af EU's handlinger på en letforståelig måde. Taskforcen erkender, at Kommissionen allerede forelægger analyser af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet til støtte for sine lovgivningsforslag, samt det nationale parlaments særlige rolle med hensyn til at kontrollere, om nye lovgivningsforslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet⁹. Anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er imidlertid et fælles ansvar for alle relevante aktører – de nationale parlamenter, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Regionsudvalg og

Europa-Kommissionen. Taskforcen konstaterer, at en præcis definition af nærhedsprincippet ikke længere findes i traktaterne efter revisionen af Amsterdam-traktatens relevante protokol. Den går derfor ind for en fælles og pragmatisk tilgang til vurdering af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i form af et fælles vurderingsskema for at skabe en fælles forståelse og skabe en mere effektiv anvendelse af disse principper i alle organer og institutioner ved udarbejdelsen af ny lovgivning.

For det fjerde var taskforcen af den opfattelse, at EU-lovgivningen på nogle områder måske er blevet for "tæt" eller kompleks. For så vidt angår direktiverne, gives der ikke længere tilstrækkelig plads til beslutningstagning på andre niveauer eller tilstrækkelig fleksibilitet til at gennemføre lovgivningen under hensyntagen til de nationale specifikationer. Taskforcen var klar over, at der er en række grunde til, at dette kan være tilfældet, herunder manglende tillid mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Unionens institutioner. Dette bidrager også til den mindske tillid til gensidig anerkendelse af forskellige nationale tilgange som et effektivt politisk værktøj¹⁰. Taskforcen var også opmærksom på, at der findes vigtige afvejninger. Temmelig præskriptiv lovgivning med begrænset fleksibilitet ikke kun for lokale og regionale myndigheder, men også for virksomheder kan være nødvendig for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen og skabelse af ensartede spilleregler i det indre marked. For eksempel overholdelse af strenge regnskabsmæssige bestemmelser vedrørende udgifter, der finansieres af EU's udgiftsprogrammer. Ethvert forsøg på at løse problemerne med reguleringsmæssig tæthed ved ændring af lovgivningen skal derfor omhyggeligt kalibreres og udføres i overensstemmelse med principperne om bedre regulering, herunder en høring af de berørte parter og en forsvarlig evaluering for at sikre, at spørgsmålene forstås korrekt¹¹. Taskforcen anbefaler derfor, at Kommissionen indfører en proces for det videre arbejde hermed, eventuelt ved at bygge videre på Kommissionens eksisterende REFIT-program for at forenkle lovgivningen og reducere unødvendige regelbyrder. For at igangsætte overvejelser om denne proces fremhæver taskforcen forslag til en sådan evaluering, som blev fremsat af taskforcemedlemmerne og i input til taskforcen fra forskellige interessenter. Dette kan i sidste ende føre til revision eller ophævelse af eksisterende lovgivning, hvor det er relevant. Efter at have undersøgt spørgsmålet konkluderede taskforcen imidlertid, at der er EU-merværdi på alle eksisterende aktivitetsområder, og taskforcen har derfor ikke identificeret nogen kompetencer eller politikområder, der burde føres permanent tilbage til medlemsstaterne, helt eller delvist. Taskforcen mener således ikke, at dette aspekt af scenarie 4 i hvidbogen om Europas fremtid er den mest hensigtsmæssige vej fremad.

Endelig mener taskforcen, at dens resultater ikke bør være slutningen på en proces, men snarere starten på et mere aktivt engagement i spørgsmålene om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet fra alle EU-institutioners og nationale, regionale og lokale myndigheders side — et engagement, der bygger på og viderefører de anbefalinger og handlinger, som taskforcen fremlægger i denne rapport. Den ser frem til reaktionen fra formanden for Europa-Kommissionen og yderligere overvejelser om disse spørgsmål på det østrigske formandskabs konference i Bregenz i november 2018 og på det europæiske topmøde for regioner og byer i Bukarest i marts 2019.

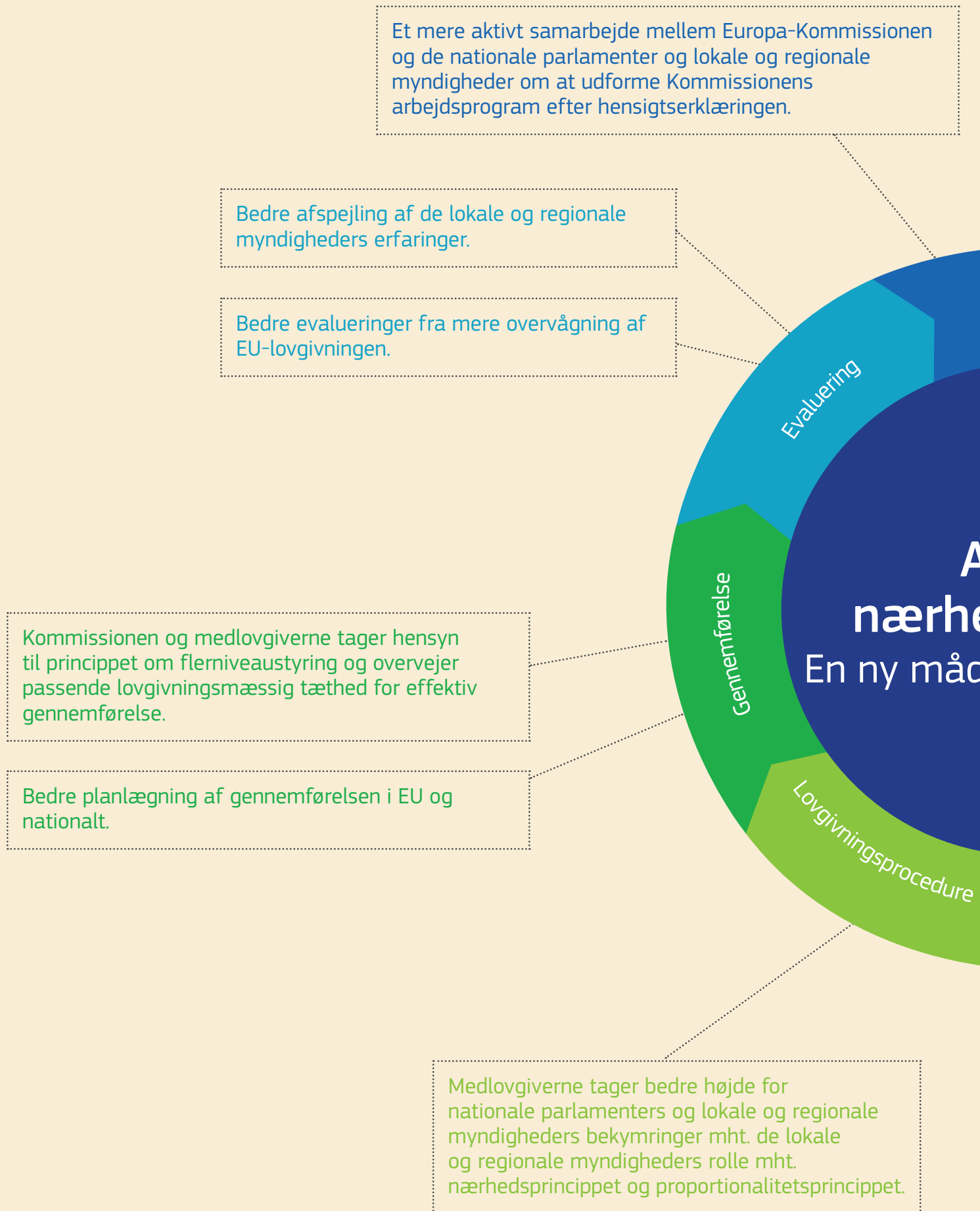
⁸ Eurostat: 281 "NUTS 2" regioner pr. 1. januar 2018: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/background>.

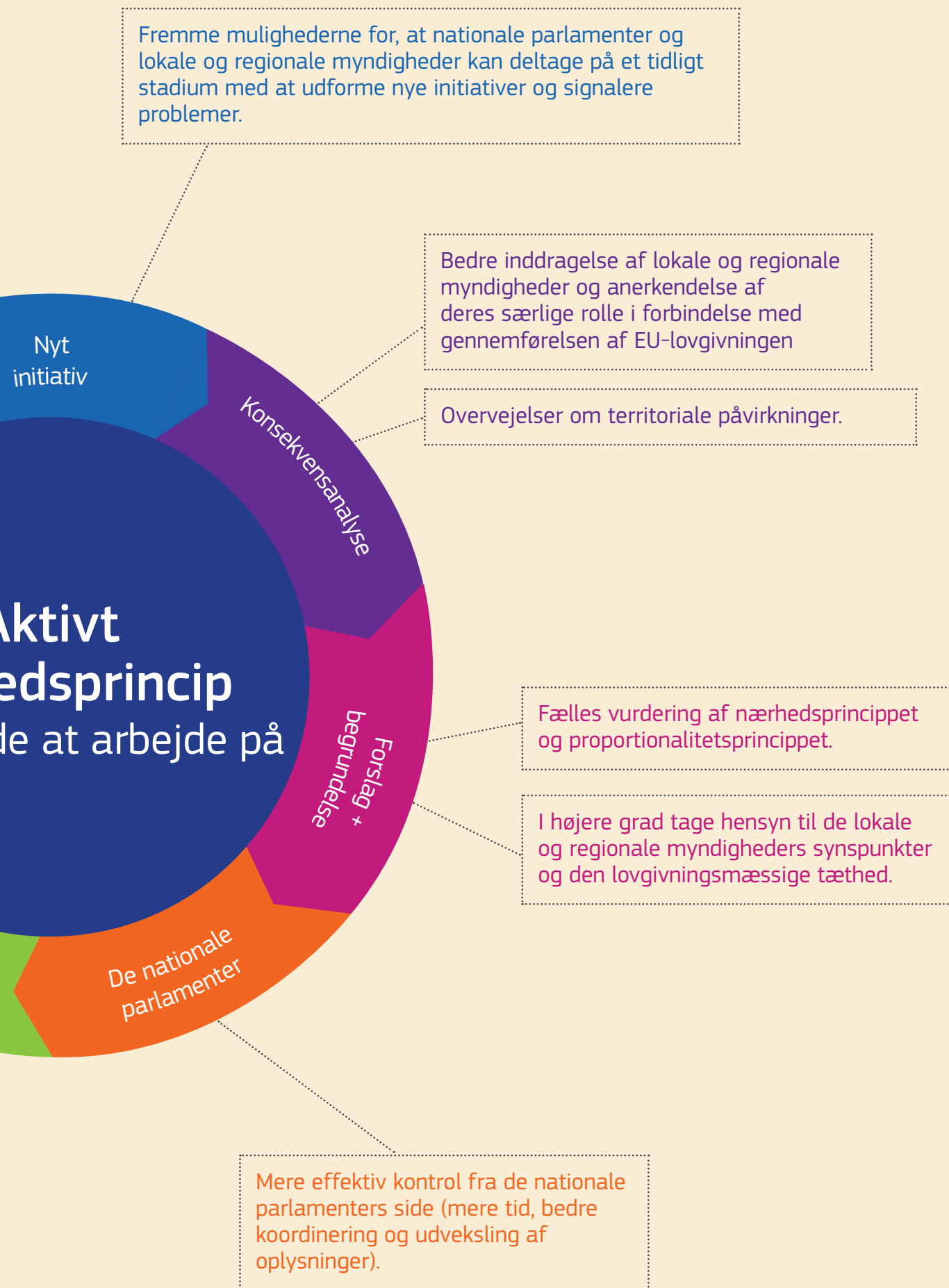
⁹ Protokol nr. 2 i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹⁰ Se referat af taskforcens møde den 15. marts 2018: <https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/tf-minutes-meeting-15-march-2018.pdf>.

¹¹ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how_en.

Skematisk oversigt over den nye måde at arbejde på

3. Taskforcens arbejde

Taskforcen diskuterede de tre opgaver a), b) og c) i kommissionsformand Jean-Claude Junckers mandat på sine møder og præsenterer nedenstående resultaterne af sit arbejde i overensstemmelse med de forskellige faser i den politiske beslutningsproces, startende med behovet for en fælles tilgang til at vurdere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

3.1. En bedre forståelse af nærhedsprincippet og hvordan man skal behandle proportionalitetsprincippet

Taskforcen bemærker, at der ikke findes nogen fælles vejledning om, hvordan man skal vurdere indholdet af udkast til lovgivningsmæssige retsakter eller andre politikker og programmer i forhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Kommissionen har udarbejdet sin egen detaljerede vejledning, og Det Europæiske Regionsudvalg benytter et "skema" for nærhedsprincippet til at strukturere sine vurderinger. Hvert enkelt nationalt parlament har sin egen tilgang til at foretage denne vurdering.

En konsekvens heraf er, at de nationale parlamenter ofte rejser spørgsmål i deres begrundede udtalelser, der går ud over det, der er fastsat i protokol nr. 2,¹² således at udtalelserne afspejler forskellige politiske præferencer snarere end en vurdering af nærhedsprincippet. Når disse udtalelser ikke kan følges op, kan det være en kilde til misforståelser og frustration. Samtidig skaber manglen på en klar tilgang til nærhedsprincippet i lovgivningsprocessen det indtryk — muligvis fejlagtigt — at problemet ikke behandles tilfredsstillende. Selv om mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet, jf. protokol nr. 2, er integreret i Europa-Parlamentets (artikel 42¹³) og Rådets (artikel 19¹⁴) forretningsorden, og selv om den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning understreger betydningen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, var taskforcen ikke bekendt med nogen proceduremæssige bestemmelser om, hvordan

Europa-Parlamentet og Rådet tager fat på de to principper i deres lovgivningsarbejde.

Taskforcen er overbevist om, at et standardvurderingsskema kunne give større synlighed og sammenhæng i vurderingen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og i sidste ende lette en bedre fælles forståelse af begrebet for alle involverede ved vurderingen af disse principper som en del af beslutningsprocessen. Dette vil naturligvis ikke forhindre dem i at rejse andre spørgsmål end dem, der er omfattet af standardskemaet til vurdering af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Det er opfattelsen, at denne tilgang bør fremhæve begrebet europæisk merværdi, som er den nøglefaktor, der afgør, om Unionen skal handle, og også er et begreb, der lettere forstås af offentligheden. Vurderingen kan også være nyttig for Domstolen for så vidt angår de sager, der er henvist til Domstolen. Taskforcen foreslår et standardskema til vurdering af nærhedsprincippet (i bilag V), der kan bruges som grundlag for yderligere drøftelse mellem EU-institutionerne og de nationale og regionale parlamenter¹⁵. På længere sigt kunne et fælles aftalt vurderingsskema indarbejdes i en fremtidig revision af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og således give Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen et mere struktureret grundlag for skemaet.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E/PRO/02>.

¹³ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+RULES-EP+20170116+TOC+DOC+XML+VO//DA>.

¹⁴ <http://www.consilium.europa.eu/da/documents-publications/publications/council-rules-procedure-comments/>.

¹⁵ Når der i denne rapport tales om "regionale parlamenter", omfatter dette alle regionale parlamenter og regionale forsamlinger i medlemsstaterne. Når der henvises specifikt til de regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser som defineret i protokol nr. 2 til traktaterne, er dette tydeligt angivet.

Taskforce-anbefaling 1

En fælles metode ("vurderingsskema") bør anvendes af Unionens institutioner og organer og af de nationale og regionale parlamenter til at vurdere spørgsmål i tilknytning til nærhedsprincippet (herunder EU's merværdi), proportionalitetsprincippet og retsgrundlaget for ny og eksisterende lovgivning.

Denne vurderingsmetode bør omfatte kriterierne i protokollen om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der oprindeligt var knyttet til Amsterdam-traktaten, og relevant retspraksis ved Domstolen. Et foreslået standardvurderingsskema er vedlagt denne rapport.

Under lovgivningsprocessen bør Europa-Parlamentet og Rådet systematisk kontrollere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i lovforslag og i ændringer, de foretager, ved hjælp af den fælles metode. De bør tage fuldt hensyn til Kommissionens vurdering i dennes forslag, samt de (begrundede) udtalelser fra de nationale parlamenter og Det Europæiske Regionsudvalg.

Taskforcen mener, at anbefalingen kunne gennemføres ved hjælp af følgende tiltag:

- Medlovgiverne, de nationale og regionale parlamenter, Det Europæiske Regionsudvalg og Europa-Kommissionen bør diskutere standardskemaet yderligere med henblik på at fremme en bedre forståelse og en fælles tilgang til vurdering af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
- Kommissionen bør revidere sine retningslinjer for bedre regulering for at afspejle det aftalte vurderingsskema til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Den bør anvende skemaet til at fremlægge sine vurderinger af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet mere udtrykkeligt i konsekvensanalysen og/eller begrundelsen i overensstemmelse med punkt 25 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og protokol nr. 2 i traktaterne.
- Skemaet bør bruges som grundlag for at behandle spørgsmålene om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet af de nationale og regionale parlamenter, når de anvender mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet, og af medlovgiverne under lovgivningsproceduren.
- EU's institutioner og rådgivende organer bør fremhæve den europæiske merværdi af EU-initiativer og kommunikere dette aspekt bedre til borgerne.

3.2. Nationale parlamenter og mere effektiv kontrol med nærhedsprincippet

De nationale parlamenter spiller en afgørende rolle i forbindelse med at sikre overensstemmelse med nærhedsprincippet, og de kan også yde et positivt bidrag til indholdet af ny lovgivning. I de nationale parlamenters vurdering af nærhedsprincippet ses der på indholdet af Kommissionens lovgivningsforslag. Dette hjælper med at skabe Unionens demokratiske legitimitet. Mellem 2010 og udgangen af 2017 var der 409 begrundede udtalelser, der repræsenterer 582 stemmer fra de nationale parlamenter, under mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet. Der har indtil nu været tre procedurer med "gult kort" og ingen med "orange kort". Taskforcen konstaterede, at dette er et komplekst område, og overvejede forbedringer, der kunne implementeres i det nuværende system, samt en række spørgsmål, der ville kræve traktatændringer.

Flere medlemmer af taskforcen var af den opfattelse, at det lave antal udløste procedurer med gult kort viser, at den nuværende kontrolmekanisme er ineffektiv, og støtter derfor en sænkning af tærsklerne, hvilket ville kræve en traktatændring. Taskforcen diskuterede spørgsmålet og bemærkede, at det ikke var givet, at en sænkning af den nuværende tærskel for "gult kort" fra en tredjedel til en fjerdedel af de tilgængelige stemmer ville have stor indflydelse på antallet af gule kort, der udløses, under forudsætning af samme deltagelse i mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet fra de nationale parlamenters side som nu. En væsentlig lavere tærskel end en fjerdedel er nødvendig for at øge antallet af procedurer med gult kort¹⁶ betydeligt, men det ville give anledning til bekymringer om repræsentativiteten af de udtrykte problemer. Men ved at understrege betydningen af en seriøs politisk dialog, der understøtter lovgivningsprocessens legitimitet, opfordrer taskforcen Kommissionen til at sikre, at den altid giver et omfattende, rettidigt og offentligt svar på nationale parlamenters begrundede udtalelser, selv hvor et gult kort ikke udløses under de nuværende regler.

Flere medlemmer rejste også spørgsmålet om et "rødt kort" (veto) til de nationale parlamenter, som ville kræve en traktatændring, og taskforcen hørte synspunkter om, at dette kan have utilsigtede konsekvenser som følge af den nuværende mangel på en fælles forståelse for betydningen og rækkevidden af de nationale parlamenters vurderinger af nærhedsprincippet. På den anden side noterede taskforcen sig de nationale parlamenters ønske om at fremhæve det positive bidrag, de kan yde til den europæiske proces, ved at have en mekanisme, der giver dem mulighed for at foreslå Kommissionen at træffe foranstaltninger - et "grønt kort". En formel proces af denne art ville kræve en traktatændring og påvirke Kommissionens ret til at tage initiativ til lovgivning og Europa-Parlamentets og Rådets rolle. Taskforcen var imidlertid af den opfattelse, at der allerede er rigeligt plads for de nationale parlamenter til at styrke koordinationen indbyrdes for at sikre, at de har en effektiv stemme og tilstrækkelig politisk kritisk masse til at blive hørt. Den opfordrer dem til at gøre dette og opfordrer

Kommissionen til at reagere hensigtsmæssigt på ethvert sådant initiativ.

Den tid, som de nationale parlamenter har til at udarbejde deres begrundede udtalelser og høre deres egne medlemsstater, især hvis der er regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser, er et følsomt spørgsmål. Da Europa-Parlamentet og Rådet afstår fra at handle i den periode, hvor de nationale parlamenter fremsætter deres begrundede udtalelser, er det nødvendigt at kalibrere perioden forsigtigt. Flere medlemmer mente, at den nuværende 8-ugers periode skulle forlænges til 12 uger, og taskforcen bemærkede, at Det Europæiske Råd har tidligere overvejet at gøre dette.¹⁷ I mangel af den traktatændring, som dette ville kræve, er taskforcen af den opfattelse, at Kommissionen kunne give de nationale parlamenter større fleksibilitet til at udarbejde deres begrundede udtalelser. En sådan fleksibilitet kan — sammen med den forventede større sammenhæng i vurderinger af nærhedsprincippet baseret på et fælles skema samt forbedret kommunikation og informationsudveksling mellem de nationale parlamenter og de lokale og regionale myndigheder — begrænse det oplevede behov for at sænke de tærskler, der udløser det gule og det orange kort.

Taskforcen diskuterede også den kendsgerning, at de nationale parlamenter ofte går ud over spørgsmål vedrørende nærhedsprincippet i deres begrundede udtalelser, hvilket giver anledning til misforståelser og frustrationer, når der ikke kan følges op på disse punkter. Selv om brugen af et fælles skema for nærhedsprincippet som grundlag for de nationale parlamenters udtalelser kunne bidrage til at undgå disse misforståelser, var nogle af medlemmerne af taskforcen af den opfattelse, at kontrolmekanismens og de begrundede udtalelsers anvendelsesområde burde udvides, så det også omfatter proportionalitetsprincippet og kompetencetildeling (retsgrundlag).

Endelig mener taskforcen, at der er behov for bedre koordinering og informationsudveksling om begrundede udtalelser mellem nationale og regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser og andre regionale og lokale myndigheder. For eksempel har de nationale og regionale parlamenter hver især separate informationsdelingsplatforme, mens Kommissionens svar på begrundede udtalelser stilles til rådighed på den interparlamentariske platform samt på Kommissionens websted. De nationale parlamenter bør om nødvendigt rådføre sig med de regionale parlamenter inden for rammerne af mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet. Formelle ændringer af roller og samspil mellem nationale og regionale parlamenter ville kræve ændringer i traktaterne og bør overvejes på længere sigt. Men inden for rammerne af de nuværende traktatbestemmelser kan en mere struktureret, men uformel dialog sikre, at de regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser inddrages mere effektivt.

¹⁶ Arbejdsrapport nr. 3: "Application of subsidiarity and proportionality in the work of the institutions" (Anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i institutionernes arbejde.) https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-3-2018-2018-tf-discussion-paper-no3-institutional-work_en.pdf.

¹⁷ §3 i afsnit C (suveræniteten) i Det Europæiske Råds konklusioner af 19. februar 2016: <https://www.consilium.europa.eu/media/21787/0216-euco-conclusions.pdf>.

Taskforce-anbefaling 2

Kommissionen bør fleksibelt anvende den traktatbaserede 8-ugers frist for de nationale parlamenter til at fremsætte deres begrundede udtalelser.

Denne fleksibilitet bør tage hensyn til fælles ferieperioder, samtidig med at den giver Kommissionen mulighed for i videst muligt omfang at svare inden for 8 uger efter modtagelsen af hver udtalelse.

Kommissionen bør på passende vis afspejle de begrundede udtalelser, den modtager fra de nationale parlamenter, og tilbagemeldinger, den modtager fra de regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser, i sin årsberetning om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Den bør også rettidigt give medlovgiverne udførlig information om forslag, som har givet anledning til væsentlige bekymringer med hensyn til nærhedsprincippet.

Taskforce-anbefaling 3 (traktatændring)

Protokol nr. 2 TEU/TEUF bør revideres, når der er mulighed for at give de nationale parlamenter 12 uger til at udarbejde og fremsætte deres begrundede udtalelser og på en udtømmende måde udtrykke deres synspunkter om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og retsgrundlaget (kompetencetildeling) for den foreslåede lovgivning. De nationale parlamenter bør høre regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser, hvis deres kompetencer i henhold til national ret berøres af forslaget til EU-lovgivning.

Taskforcen mener, at følgende tiltag, som ikke kræver ændringer af traktaterne, vil øge de nationale parlaments indflydelse på diskussioner om nærhedsprincippet:

- Kommissionen bør tage højde for forsinkelserne ved at overføre individuelle elementer af komplekse lovpakker til de nationale parlamenter og fælles ferieperioder, når de fleste nationale parlamenter holder ferie.
- Nationale parlamenter bør med bistand af Regionsudvalget og REGPEX-plattformen¹⁸ i passende omfang høre de regionale parlamenter i forbindelse med udarbejdelsen af deres begrundede udtalelser.
- Kommissionen bør på passende vis fremlægge de begrundede udtalelser og indlæg, som den modtager fra de nationale og regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser i sin årsberetning om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
- Når et forslag udløser et betydeligt antal begrundede udtalelser, bør Kommissionen udarbejde et overblik over de nationale parlaments begrundede udtalelser og eventuelle input fra regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser, som den har modtaget, og rettidigt — set i forhold til lovgivningsproceduren — gøre dette tilgængeligt for medlovgiverne.

¹⁸ REGPEX er et undernetværk af Det Europæiske Regionsudvalgs net til overvågning af nærhedsprincippet, der er åbent for parlamenter og regeringer i regioner med lovgivningsmæssige beføjelser: <https://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/regpex/Pages/default.aspx>.

3.3. Bedre inddragelse af nationale, regionale og lokale myndigheder i udformningen af politikkerne

3.3.1. Kommissionens tilgang til høring og inddragelse af lokale og regionale myndigheder i forbindelse med sine aktiviteter og sit arbejdsprogram

Taskforcen konstaterer, at en vigtig nyskabelse som følge af Kommissionens politik for bedre regulering i 2015 var, at denne åbnede sine politiske beslutningsprocesser for alle interessenter. Selv om dette sker gradvist, bemærkede taskforcen, at de lokale og regionale myndigheders deltagelse i Kommissionens hørings- og tilbagemeldingsmekanismer generelt er lav. Siden midten af 2016 blev der modtaget næsten 9000 svar fra interessenter, når alle tilbagemeldingsmekanismerne medregnes, men mindre end 1 % kom fra lokale og regionale myndigheder. Det ser også ud til, at bidragene fra lokale og regionale myndigheder til konsekvensanalyser og evalueringer også er ringe.

Selv om det erkendes, at ikke alle lokale og regionale myndigheder har kapacitet og ressourcer til at deltage i disse aktiviteter, var taskforcen af den opfattelse, at der bør gøres mere for at fremme deres deltagelse set i lyset af traktatens bestemmelse om forpligtelsen til at respektere medlemsstaternes nationale identiteter, som disse kommer til udtryk i de regionale og lokale myndighedsstrukturer, og deres rolle og ansvar i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen¹⁹. I betragtning af mangfoldigheden af lokale og regionale myndigheder og deres forskellige mulighed for at deltage skal alle processer og værktøjer til at øge deres deltagelse være enkle og praktiske og udnytte eksisterende netværk og platforme i størst mulig udstrækning. Taskforcen glædede sig over, at Kommissionen for at forbedre tilgængeligheden for nylig har forpligtet sig til at foretage offentlige høringer i forbindelse med større initiativer på alle officielle sprog.

Som et yderligere skridt følte taskforcen, at der i generelle høringer er behov for at anerkende de lokale og regionale myndigheders specificitet i forhold til andre interessenter. Taskforcen var også af den opfattelse, at mere meningsfuld tilbagemelding fra EU's institutioner ville tilskynde til større deltagelse fra de lokale og regionale myndigheders side. Taskforcen foreslår også, at mere målrettet høring af lokale og regionale myndigheder i givet fald skal gennemføres for at anerkende deres specifikke rolle.

Taskforcen glædede sig også over denne Kommissions omfattende inddragelse af de nationale parlamenter²⁰ og opfordrede Kommissionen til at bygge videre på dette og inddrage de nationale parlamenter, lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet yderligere, når den udvikler politikker. Af praktiske og ressourcemæssige grunde er det usandsynligt, at dette kan gøres for alle nye initiativer hvert år, så Kommissionen bør overveje

at anvende tilgangen i forbindelse med de vigtigste initiativer. Et godt eksempel er rundreisen i energiunionen, hvor Kommissionen indgik i en intensiv dialog med regeringer, nationale parlamenter, Europa-Parlamentet, arbejdsmarkedets parter, repræsentanter for erhvervslivet og ikkestatslige organisationer om Kommissionens strategi for en energiunion. Et andet eksempel er de 129 borgerdialoger om Europas fremtid, der fandt sted i mere end 80 byer, og hvoraf nogle involverede de nationale parlamenter²¹. Tilsvarende vil Regionsudvalget i december 2018 have gennemført over 200 lokale arrangementer og borgerdialoger i 28 europæiske lande, i hvilke 230 medlemmer af udvalget og over 30 000 borgere deltog²².

Taskforcen tog også stilling til to specifikke spørgsmål vedrørende Kommissionens inddragelse af lokale og regionale myndigheder: Dens årlige arbejdsprogram og koordineringen af medlemsstaternes nationale økonomiske programmer (det "europæiske semester"). Taskforcen erkender, at Kommissionens arbejdsprogram udarbejdes i overensstemmelse med processer og tidsplaner, der er fastsat i interinstitutionelle aftaler. Dette gør det udfordrende at inddrage lokale og regionale myndigheder. I september hvert år fremlægger Europa-Kommissionens formand en tale om Unionens tilstand for Europa-Parlamentet. Denne suppleres af en hensigtserklæring rettet til Europa-Parlamentets Formand og formandskabet for Rådet. Erklæringen sendes også til de nationale parlamenter og formændene for de rådgivende udvalg og offentliggøres online. Kommissionens arbejdsprogram udgives derefter normalt i oktober. Taskforcen var af den opfattelse, at der bør være et mere aktivt samarbejde mellem Europa-Kommissionen og de nationale parlamenter og lokale og regionale myndigheder i perioden mellem offentliggørelsen af hensigtserklæringen og det øjeblik, hvor Kommissionen vedtager sit arbejdsprogram, for at muliggøre, at deres synspunkter bedre kan tages i betragtning.

Medlemsstaternes økonomiske politikker koordineres på europæisk plan i det europæiske semester for økonomisk styring. Taskforcen anbefaler stærkt, at medlemsstaterne følger de retningslinjer, som Kommissionen har givet for at tilskynde til større deltagelse og ejerskab i forbindelse med de landespecifikke henstillinger i lyset af, at EU's finansielle programmer i stigende grad støtter medlemsstaternes økonomiske reformer, som kan få konsekvenser for alle styringsniveauer i en medlemsstat. Dette bør ud over de nationale myndigheder også omfatte lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet generelt.

¹⁹ For eksempel er EU's dagsorden for byerne et flerniveaupartnerskab mellem EU, medlemsstaterne og byerne, der arbejder sammen om bedre regulering, finansiering og samarbejde, som støttes af Kommissionens forslag til ramme for samhørighedspolitikken 2021-2027, der indebærer oprettelse af det europæiske initiativ for byområder — et nyt instrument for samarbejde mellem byer, innovation og kapacitetsopbygning på tværs af alle de tematiske prioriteter i EU's dagsorden for byerne. http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-18-3866_da.htm.

²⁰ I perioden fra 1. november 2014 til 18. juni 2018 foretog kommissærer 798 besøg i de 28 medlemsstaternes nationale parlamenter.

²¹ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/citizens-dialogues-future-europe_en.pdf.

²² Det Europæiske Regionsudvalg har også samlet et tilsvarende antal svar gennem en EU-mærket online-undersøgelse og en mobilapplikation: "Kom til orde i Europa". Udvalgets formand vil iværksætte en løbende dialogmekanisme i efteråret 2018 i forbindelse med gennemførelsen af taskforcerapporten.

Taskforce-anbefaling 4

Kommissionen bør sammen med de nationale parlamenter og Det Europæiske Regionsudvalg oplyse de nationale, lokale og regionale myndigheder om de muligheder, de har for at bidrage til udformningen af politikkerne på et tidligt stadium.

Kommissionen bør inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud i høringsprocesserne under hensyntagen til deres særlige rolle i gennemførelsen af EU-lovgivningen. Den bør fremme lokale og regionale myndigheders deltagelse ved passende udformning af spørgeskemaer og ved i konsekvensanalyser, forslag og tilbagemeldinger, der sendes til medlovgiverne, dels at give større feedback på de lokale og regionale myndigheders synspunkter, dels at gøre disse mere synlige.

Medlemsstaterne bør følge Europa-Kommissionens vejledning og sammen med de lokale og regionale myndigheder deltage på en meningsfuld måde ved udarbejdelsen af deres nationale reformprogrammer og udformning og gennemførelse af strukturelle reformer som led i det europæiske semester for at forbedre ejerskabet til og gennemførelsen af disse reformer.

Det betyder i praksis, at følgende konkrete tiltag efter taskforcens oprettelse kan planlægges med henblik på at gennemføre denne anbefaling:

- Kommissionen bør revidere sine retningslinjer for bedre regulering for at fremhæve de lokale og regionale myndigheders specificitet og behovet for målrettede høringer af de lokale og regionale myndigheder, når det er klart, at der vil være vigtige konsekvenser for dem, og især når de fremfører bekymringer i deres tilbagemelding på Kommissionens konsekvensanalyser (køreplaner) og i offentlige høringer.
- Kommissionen bør sikre, at spørgeskemaer til offentlig høring indeholder særlige afsnit til lokale og regionale myndigheder for at gøre det lettere for dem at give oplysninger om spørgsmål såsom gennemførelse og indvirkning på lokalt/regionalt plan.
- For at fremme en højere svarprocent for de lokale og regionale myndigheder bør Regionsudvalget og de nationale parlamenter sammen med Kommissionen øge bevidstheden hos de lokale og regionale myndigheder om udnyttelse af de eksisterende hørings- og tilbagemeldingsmuligheder for at bidrage til udformning af politikker og gennemførelse.
- Kommissionen bør gøre det mere synligt og give bedre tilbagemelding om, hvordan den bruger de input, den modtager fra de lokale og regionale myndigheder, om de spørgsmål, der er relevante for dem, såsom gennemførelse og territoriale virkninger.
- Medlovgiverne, Det Europæiske Regionsudvalg og Kommissionen bør sammen med repræsentationskontorer undersøge, hvordan de bedst kan øge bevidstheden i deres respektive institutioner om de problemer og udfordringer, som de lokale og regionale myndigheder står over for. Dette kunne gøres ved at skabe muligheder for at udveksle medarbejdere med lokale og regionale myndigheder gennem arrangementer og kurser.
- Regionsudvalget, de nationale og regionale parlamenter, EU's institutioner og lokale og regionale myndigheder bør arbejde sammen om at udvikle og fremme innovative tiltag til at kommunikere bedre med borgerne i hele EU²³ og opbygge de lokale og regionale myndigheders kapacitet til at deltage mere effektivt ved udarbejdelse af politikker med, for eksempel, et ERASMUS-lignende program for lokale og regionale politikere.
- Medlemsstaterne bør gøre alt for at inddrage lokale og regionale myndigheder ved udarbejdelsen af deres nationale reformprogrammer og ved udformning og gennemførelse af strukturelle reformer for at afspejle den administrative og forfatningsmæssige struktur i hver medlemsstat.
- Kommissionen bør, bl.a. gennem repræsentationskontorerne, tilstræbe i højere grad at inddrage nationale, regionale og lokale myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med udvalgte og politisk vigtige initiativer og det europæiske semester.

²³ Som f.eks. programmet for lokale folkevalgte, som fungerer som EU-formidlere (Europagemeinderäte), der blev udviklet i Østrig.

3.3.2. Kommissionens konsekvensanalyser, forslag og planer for gennemførelse

Kommissionens forslag til lovgivning ledsages generelt af en konsekvensanalyse, der undersøger omkostninger og fordele (virkninger) af alternative politiske muligheder, der er udformet til at løse et bestemt problem. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er også genstand for konsekvensanalyse. Da mange politikker i vid udstrækning gennemføres på lokalt og regionalt plan, har taskforcemedlemmerne efterlyst en systematisk vurdering af virkninger på lokalt og regionalt plan i alle konsekvensanalyser og evalueringer på politikområder, der påvirker de lokale og regionale myndigheder væsentligt. Taskforcen konstaterer, at Kommissionens retningslinjer for bedre regulering kræver, at alle mulige virkninger screenes, men at kun de betydelige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser vurderes. Kommissionens konsekvensanalyseproces (og dens evalueringer) bygger på princippet om proportional analyse — det vil sige, at det, der er vigtigt for den specifikke politiske sag, vurderes. Dette gælder for de virkninger, der kan gøre sig gældende på lokalt og regionalt plan, og som måske ikke er relevante eller vigtige for et bestemt forslag, men som bør vurderes, hvis de er vigtige for et givet initiativ. I begge tilfælde skal Europa-Kommissionen i sine konsekvensanalyser og/eller begrundelse forklare, hvorvidt den specifikt har vurderet virkningen på regionalt og lokalt plan, eller hvorfor den ikke har gjort det.

Kommissionen har endvidere til hensigt at fremlægge planer for gennemførelse for væsentlige direktivforslag. Disse sendes til medlovgiverne og vil skitsere de aktiviteter, som Kommissionen påtænker for at sikre en god effektiv gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen. Disse aktiviteter kan medføre samarbejde med nationale, regionale og lokale myndigheder. Lokale og regionale myndigheder er ofte tæt involveret i anvendelsen af EU-lovgivning og EU-programmer i en given medlemsstat. Deres direkte erfaring er meget relevant, når Kommissionen evaluerer resultaterne af denne lovgivning og ønsker at vide, om den fungerer efter hensigten, er problematisk, alt for kompliceret eller påfører unødige omkostninger.

Kommissionens retningslinjer for bedre regulering dækker udarbejdelsen af gennemførelsesplaner, men konsekvensanalysen ser ikke systematisk på, hvordan ny eller ændret lovgivning kan gennemføres af netop dem, der måske har ansvaret for en effektiv gennemførelse på lokalt og regionalt niveau. Desuden er disse gennemførelsesplaner primært rettet mod nationale myndigheder, der i sidste ende er ansvarlige for at udarbejde gennemførelsesforanstaltninger og anvende dem korrekt. Selv om taskforcen var af den opfattelse, at Kommissionens gennemførelsesplaner kan forbedres væsentligt, fandt den, at udarbejdelsen af gode nationale gennemførelsesplaner, der involverer de lokale og regionale myndigheder, i mange tilfælde sandsynligvis ville have større merværdi.

Taskforce-anbefaling 5

Kommissionen bør sikre, at dens konsekvensanalyser og evalueringer systematisk tager hensyn til territoriale virkninger og vurderer dem, hvor de er vigtige for de lokale og regionale myndigheder. Lokale og regionale myndigheder bør bidrage til at identificere sådanne potentielle virkninger i deres høringssvar og feedback på køreplaner.

Kommissionen bør revidere sine retningslinjer for bedre regulering og de tilhørende redskaber i overensstemmelse hermed og behandle spørgsmål forbundet med lovgivningens gennemførelse og merværdien for EU og desuden sikre større synlighed af sine vurderinger af nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og relevante territoriale virkninger i sine forslag og ledsagende begrundelser.

Ovennævnte anbefaling skal ses sammen med taskforcens anbefalinger om lokale og regionale myndigheders deltagelse i politikudformning og -gennemførelse, da spørgsmålene er nært beslægtede. Konkret mener taskforcen, at følgende tiltag kan bidrage til at efterkomme anbefalingen:

- Kommissionen bør inkludere flere elementer af konsekvensanalysen om territoriale virkninger, nærhedsprincippet (herunder EU-merværdi) og proportionalitetsprincippet i begrundelsen, der ledsager hvert lovgivningsforslag, for at give vurderingerne større synlighed. (Begrundelsen findes på alle officielle sprog, i modsætning til selve konsekvensanalysen).
- Regionsudvalget bør støtte lokale og regionale myndigheder i mere systematisk at reagere på køreplaner, indledende konsekvensanalyser og høringer, således at dokumentation for territoriale virkninger på lokalt og regionalt plan af et bestemt initiativ vil kunne indsamles og bruges i Kommissionens konsekvensanalyser og evalueringer.
- Kommissionen bør vurdere de territoriale konsekvenser i sine konsekvensanalyser og evalueringer, når disse må forventes at være vigtige for de lokale og regionale myndigheder, som skal hjælpe med at identificere sådanne konsekvenser i høringssvarene og i feedbacken på køreplanen.
- Da Kommissionens gennemførelsesplaner næppe i tilstrækkelig grad vil dække de lokale og regionale dimensioner, bør de nationale myndigheder og de lokale og regionale myndigheder samarbejde om udarbejdelsen af nationale gennemførelsesplaner. Der er klare fordele på nationalt plan, hvis erfaringerne fra de lokale og regionale myndigheder indgår. Midlerne til at gøre dette vil variere på tværs af medlemsstaterne på grund af de forskellige administrative og forfatningsmæssige strukturer.

3.4. Lovgivningsproceduren

Taskforcen bemærkede en udbredt opfattelse af, at drøftelser om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ikke forekommer systematisk i forbindelse med forslag under lovgivningsproceduren. I Rådet er det f.eks. tydeligt, at omfanget af nationale delegationers drøftelser af lovgivningssager med nationale parlamentsrepræsentanter eller lokale og regionale myndigheder fra deres egen medlemsstat varierer betydeligt. I forbindelse med Europa-Parlamentet anerkendte taskforcen, at det periodisk rapporterer om anvendelsen af nærhedsprincippet som reaktion på Kommissionens årsrapporter. Dets forskningstjeneste vurderer systematisk Kommissionens konsekvensanalyser i en rapport, der stilles til rådighed for det relevante parlamentariske udvalg og offentliggøres online. Parlamentets forskningstjeneste foretager tillige sine egne konsekvensanalyser af et begrænset antal væsentlige ændringer og offentliggør disse. Dette arbejde kan i princippet dække nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Kommissionens konsekvensanalyser drøftes også i højere grad i Europa-Parlamentet og Rådet i starten af hver lovgivningsprocedure. Kommissionen stiller også interessenternes synspunkter, der er indsamlet i otteugersperioden efter dens vedtagelse af sine forslag, til rådighed for de to institutioner. Denne tilbagemelding kan dække nærheds- og proportionalitetsrelaterede spørgsmål samt konsekvenser, som er relevante på det lokale og regionale plan.

Taskforcen er dog opmærksom på, at Europa-Parlamentet og Rådet ofte foretager væsentlige ændringer af Kommissionens forslag under forhandlinger om lovgivning. Disse ændringer kan medføre betydelige konsekvenser på lokalt og regionalt plan, være mindre forholdsmæssige og mindre ønskelige ud fra nærhedsprincippet og kan godt skabe udfordringer for de lokale og

regionale myndigheder, der skal gennemføre dem. Mens Europa-Parlamentet kan bestille undersøgelser og høringer, og dets udvalgsforhandlinger vil være åbne for offentligheden og streames på nettet, er de vigtigste drøftelser mellem Rådet og Europa-Parlamentet under lovgivningsproceduren ("triloger") ikke åbne for offentligheden, og oplysninger om forhandlingerne er derfor ikke let tilgængelige for de nationale/regionale parlamenter og lokale og regionale myndigheder.

Taskforcen er af den opfattelse, at medlovgiverne bør være mere opmærksomme på de lokale og regionale myndigheders legitime bekymringer under lovgivningsproceduren, da dette kunne føre til bedre resultater og en mere effektiv gennemførelse på lokalt og regionalt niveau. De lovgivningsmæssige procedurer er fastlagt i traktaten og kan derfor kun revideres gennem en traktatændring. Dette ville være tilfældet for et "sent kort" om nærhedsprincippet, som taskforcen overvejede – dvs. en formel kontrol af nærhedsprincippet i slutningen af lovgivningsprocessen. Taskforcen overvejede derfor mere praktiske, kortsigtede forslag til bedre at involvere lokale og regionale myndigheder, hvilket ikke ville kræve en traktatændring og eventuelt kunne indgå i en fremtidig revision af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Taskforcen glædede sig også over den nylige retspraksis²⁴ om aktindsigt i dokumenter, der havde været drøftet ved trilogerne, bestemmelserne om gennemsigtighed i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (herunder udvikling af en ny database for at øge sporbarheden af lovgivningsproceduren) og resultaterne fra Den Europæiske Ombudsmand om gennemsigtighed af triloger²⁵. Taskforcen ville værdsætte en hurtig opfølgning fra medlovgiverens side på disse spørgsmål, da dette vil være et godt første skridt mod at bidrage til at fremme de lokale og regionale myndigheders deltagelse i beslutningsprocessen.

²⁴ T-540/15 *De Capitani mod Europa-Parlamentet*; <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30ddfb6ef4af4df246c6a5689c7889c65e8f.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxyNchb0?text=&docid=200551&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=100299>.

²⁵ <https://www.ombudsman.europa.eu/press/release.faces/en/69214/html.bookmark>.

Taskforce-anbefaling 6

Europa-Parlamentet og Rådet bør konsekvent anvende skemaet for nærhedsprincippet under sine forhandlinger for at fremme en kultur med bedre bevidsthed om spørgsmål, der er relevante for de lokale og regionale myndigheder.

Kommissionen bør over for medlovgiverne tydeliggøre eventuelle synspunkter, den modtager fra de lokale og regionale myndigheder i undersøgelsesperioden efter vedtagelsen af sine forslag.

Medlemsstaternes regeringer og nationale parlamenter bør opfordre de lokale og regionale myndigheder til at udtrykke deres synspunkter og ekspertise i starten af lovgivningsproceduren. Taskforcen opfordrer EU's medlovgivere til at overveje at invitere repræsentanter for lokale og regionale myndigheder til deres møder eller at afholde høringer og arrangementer, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Praktisk set mener taskforcen, at anbefalingen kunne efterkommes ved hjælp af følgende tiltag:

- Medlovgiverne bør opfordre repræsentanter for lokale og regionale myndigheder til at fremsætte deres synspunkter til udvalgmøder og arbejdsgruppemøder i Europa-Parlamentet og Rådet, når dette er relevant og hensigtsmæssigt for det pågældende forslag.
- Medlovgiverne bør afholde høringer og ekspertmøder med deltagelse af lokale og regionale myndigheder, når dette er relevant og hensigtsmæssigt for en særlig lovgivningsprocedure.
- Kommissionen bør fremhæve de synspunkter, den modtager fra de lokale og regionale myndigheder, i den rapport om interessenters feedback, som Kommissionen sender til medlovgiverne om sine forslag.

Taskforce-anbefaling 7

De regionale og nationale parlamenter bør undersøge, hvordan de mere effektivt kan sammenkoble deres respektive platforme til udveksling af information (REGPEX og IPEX²⁶) for at sikre, at lovgivningsproceduren og mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet bedre afspejler deres bekymringer.

Taskforcen mener, at anbefalingen kunne efterkommes via følgende tiltag:

- De nationale parlamenter, de regionale parlamenter og Regionsudvalget bør forbedre deres kommunikation ved for eksempel at undersøge, hvordan man bedre udnytter og mere effektivt sammenkobler deres IT-platforme til udveksling af information mellem nationale og regionale parlamenter.
- De nationale parlamenter bør på passende vis høre de regionale parlamenter ved udarbejdelsen af deres begrundede udtalelser.
- Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør intensivere deres arbejde med at udvikle en interinstitutionel database til bedre at følge lovgivningsprocessen med det formål at forbedre gennemsigtigheden af lovgivningsproceduren i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning.
- En fremtidig revision af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør tage højde for, hvordan man kan lette formidling af oplysninger og dokumenter til alle organer, der er involveret i en given lovgivningsprocedure, og sikre passende overvågning af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i hele lovgivningsproceduren.

²⁶ Platformen for mellemparlamentarisk EU-informationsudveksling: <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/home/home.do?appLng=DA>.

3.5. Mere effektive tiltag

Dette afsnit omhandler opgave b) i taskforcens mandat. Som angivet i afsnit 2 ovenfor anerkendte taskforcen fuldt ud behovet for en større EU-indsats på områder, hvor der opstår nye udfordringer, såsom sikkerhed, forsvar og migration, og behovet for, at Unionen øger indsatsen på eksisterende indsatsområder såsom klimaforandringer og innovation. I betragtning af, at alt dette arbejde skal udføres på baggrund af begrænsede ressourcer, var taskforcen af den opfattelse, at der på europæisk plan er et klart behov for at overveje, hvordan man prioriterer aktiviteter og hvordan man bruger ressourcerne mere effektivt. Efter at have undersøgt spørgsmålet konkluderede taskforcen imidlertid, at der er EU-merværdi på alle områder, hvor Unionen er aktiv, og har derfor ikke identificeret nogen kompetencer eller politikområder, der burde føres permanent tilbage til medlemsstaterne, helt eller delvist. Taskforcen mener således ikke, at dette aspekt af scenarie 4 i hvidbogen om Europas fremtid er den mest hensigtsmæssige vej fremad.

3.5.1. Evaluering og forbedring af eksisterende lovgivning

Den nye arbejdsmetode, der er fremlagt i de foregående afsnit, bør bidrage til ikke alene at sikre, at ny lovgivning er bedre udformet, men også til at sikre, at den eksisterende EU-ret respekterer nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og er udtryk for passende niveauer af lovgivningsmæssig tæthed og skønsbeføjelser for lokale og regionale myndigheder. Taskforcen fremhæver behovet for regelmæssigt at evaluere EU-lovgivningen med hensyn til disse spørgsmål og foretage ændringer, hvor det er nødvendigt, i overensstemmelse med principperne om bedre regulering.

Taskforcen erkender, at direktiverne i princippet giver medlemsstaterne mere fleksibilitet med hensyn til de midler, der skal bruges til at nå lovens mål. Baseret på drøftelserne udtrykte taskforcen ingen præference for et instrument frem for et andet, men bemærkede, at direktiver og forordninger har udviklet sig, så de i det væsentlige ligner hinanden. Den havde en interessant udveksling af ideer om de mulige årsager til dette, som omfatter begrænset tillid mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Unionens institutioner om, hvorvidt der i forbindelse med gennemførelsen af lovgivningen vil blive sikret en tilstrækkelig standard. Denne mangel på tillid kan øge detaljeringsgraden og omfanget af forskrifter i EU-lovgivningen (direktiver). Det er også denne mangel på tillid, som svækker effektiviteten af ”gensidig anerkendelse” af national lovgivning. Taskforcen erkender dog også, at der er vigtige afvejninger. For at sikre overholdelsen af EU-lovgivningen og skabe lige vilkår i det indre marked kan det være nødvendigt at have en mere præskriptiv lovgivning, som begrænser fleksibiliteten for lokale og regionale myndigheder og virksomheder.

Enhver ændring af eksisterende lovgivning med hensyn til lovgivningsmæssig tæthed skal derfor omhyggeligt kalibreres og foretages i overensstemmelse med principperne om bedre regulering, idet man starter med en evaluering baseret på et

Taskforcen er imidlertid overbevist om, at den nye måde at arbejde på, jf. ovenfor, potentielt kan give Unionen mulighed for at udnytte sine ressourcer mere effektivt. Det ville bidrage til at sikre, at ny lovgivning respekterer nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, ikke er alt for tæt²⁷ og giver tilstrækkelig fleksibilitet til lokale, regionale og nationale myndigheder. Dette skal medvirke til at øge effektiv implementering af lovgivningen for at sikre, at den giver de fordele, den havde til formål at levere i praksis. Taskforcen har også undersøgt to yderligere aspekter af at være mere effektiv. Den kiggede især på:

- Evaluering og forbedring af eksisterende EU-lovgivning ud fra vinkler omhandlende nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet, lovgivningsmæssig tæthed og de lokale og regionale myndigheders rolle.
- Intensiveret indsats for en effektiv gennemførelse af den eksisterende lovgivning.

omfattende dokumentationsmateriale og høring af de mest berørte parter med henblik på at identificere, hvad det kunne være nyttigt at ændre. Taskforcen var af den opfattelse, at det væsentligste problem er at vide, hvor godt lovgivningen fungerer i praksis, og at have kendskab til de omkostninger og fordele, der er forbundet med lovgivningen, og derfor er de nationale, regionale og lokale myndigheders synspunkter afgørende. Taskforcen mener, at Kommissionen har solid erfaring for med REFIT-programmet og REFIT-plattformen fra sag til sag, og ved hjælp af input fra de mest berørte, at identificere, hvilken lovgivning der kan forenkles og forbedres, og hvor unødige byrder kan reduceres. Den anbefaler derfor, at Kommissionen bygger videre på denne erfaring for at fremme evalueringen af lovgivningen med hensyn til nærhedsprincippet og den reguleringsmæssige tæthed.

Taskforcemedlemmerne fremsatte en række forslag til sådanne evalueringer ud fra deres egne vurderinger og kontakter med interessenter, og taskforcen modtog også en række bidrag fra forskellige enheder og enkeltpersoner, der identificerede lovgivning og lovgivningsforslag, som de fandt problematiske med hensyn til nærhedsprincippet (merværdi), proportionalitetsprincippet, den lovgivningsmæssige tæthed eller den grad af fleksibilitet, som lokale og regionale myndigheder har i forbindelse med gennemførelsen. Disse er opsummeret i bilag VI og er tilgængelige på taskforcens hjemmeside²⁸. I betragtning af antallet af forslag og forskelligheden af de problemer, der rejses — hvoraf nogle måske ikke er direkte relateret til nærhedsprincippet — var taskforcen ikke i stand til at vurdere fordelene ved de forskellige forslag. Det besluttede derfor at fremhæve dem for derved at kickstarte en mere stringent overvejelse om, hvilke lovgivningselementer der kan være relevante for en sådan evaluering.

I denne sammenhæng fremsatte taskforcen yderligere to overvejelser. For det første er det en udfordrende opgave at forberede gode evalueringer — det kræver detaljerede data,

²⁷ Med hensyn til lovgivning vedrører ”tæthed” tilstrækkeligheden af at fastlægge principper og målsætninger set i forhold til behovet for at udarbejde detaljerede tekniske forskrifter for, hvordan målene skal nås, hvilket kan påvirke graden af skøn for nationale, regionale og lokale myndigheder i forbindelse med gennemførelse af lovgivningen (se papir fra professor Dougan fremlagt ved taskforcens møde den 15. marts 2018): https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/dougan-notes-for-task-force-march-2018_en.pdf.

²⁸ Disse inkluderer papirer fra 1) taskforcemedlemmerne fra Det Europæiske Regionsudvalg https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/subsidiarity-task-force-core-members-contribution-for-tf-meeting-on-27-april-2018_en.pdf; og Dr Lopatka https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/sg-2018-00573_en_0.pdf.

som ofte ikke eksisterer eller ikke er indsamlet og derfor ikke er tilgængelige for Kommissionen. Taskforcen noterer sig den forpligtelse, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har påtaget sig i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, til i forbindelse med hver ny basisretsakt at overveje at medtage bestemmelser om overvågning og evaluering af lovgivningens resultater for at hjælpe med at sikre, at de nødvendige data stilles til rådighed. Taskforcen konstaterer, at Kommissionen allerede inkluderer disse bestemmelser i sine forslag.

For det andet fremlagde flere taskforcemedlemmer også forslag til, hvordan programmerne i den næste flerårige finansielle ramme og især for Unionens samhørighedspolitik kunne udformes for at tage højde for de spørgsmål, der blev behandlet af taskforcen,²⁹ herunder lovgivningsmæssig kompleksitet³⁰. Disse ideer blev sendt videre til kommissærerne med ansvar for disse finansielle programmer, som Kommissionen vedtog, før taskforcen afsluttede sin rapport. Taskforcen bemærker, at et antal af disse ideer nu afspejles i Kommissionens forslag.

Taskforce-anbefaling 8

Kommissionen bør udvikle en mekanisme til identifikation og evaluering af lovgivningen med hensyn til nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet, forenkling, lovgivningsmæssig tæthed og de lokale og regionale myndigheders rolle. Dette kunne bygge på REFIT-programmet og REFIT-plattformen.

Generelt bør de lokale og regionale myndigheders erfaringer og deres netværk fuldt ud tages i betragtning, når EU-lovgivningen overvåges og evalueres. Regionsudvalget bør gennemføre et nyt pilotnetværk af regionale knudepunkter med henblik på at støtte gennemgange af politikgennemførelsen.

Praktisk taget mener taskforcen, at følgende konkrete tiltag kunne overvejes til støtte for ovennævnte anbefaling:

- Kommissionens REFIT-program og REFIT-plattform bør tilpasses for så vidt angår tilgang og struktur med henblik på en gennemgang af eksisterende lovgivning med hensyn til nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet, den lovgivningsmæssige tæthed og de lokale og regionale myndigheders rolle.
- Kommissionens igangværende proces med evaluering af lovgivningen i overensstemmelse med sin politik for bedre regulering bør tage fat på spørgsmålene om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og den lovgivningsmæssige tæthed under hensyntagen til forslagene fra taskforcemedlemmer og interessenter.
- Regionsudvalget bør lancere et pilotprojekt for et nyt netværk af regionale knudepunkter, der systematisk indsamler synspunkter og præcise oplysninger om gennemførelsen af lovgivningen og kanaliserer disse videre. Taskforcen mener, at dette er et nyttigt initiativ, der potentielt kan lukke de nuværende datahuller og forbedre evalueringen af lovgivningen.
- Når pilotfasen er færdig, mener taskforcen, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør overveje at støtte netværket sammen med Regionsudvalget, hvis pilotprojektets resultater er positive.
- Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør sikre en effektiv gennemførelse af punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning for at sikre, at der foretages en tilstrækkelig kontrol med anvendelsen af lovgivningen, som kan fremme evalueringer af høj kvalitet.
- Kommissionen og medlovgiverne bør sikre, at der, når der vælges direktiver som det relevante lovgivningsmæssige instrument, tages tilstrækkeligt hensyn til de nationale, regionale og lokale myndigheders behov for fleksibilitet med hensyn til deres gennemførelse.
- Det bør ved en fremtidig revision af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning overvejes, hvordan man tilgodeser princippet om flerniveaustyring i EU-lovgivningen.

²⁹ Se papiret fra taskforcemedlemmerne fra Det Europæiske Regionsudvalg, der blev fremlagt ved taskforcens møde den 27. april om reform af samhørighedspolitikken, og følgende input fra Potsdam-Institutet: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/lf_nkr-gutachten_vollzugsorientierte_gesetzgebung_de_0.pdf. Se desuden: den bayerske stat: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/positionspapier-subsidiaritat-bayern-englisch_en.pdf og delstaten Baden-Württemberg: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/baden-wuerttember_de.pdf.

³⁰ <https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/cor-contribution-on-the-simplification-cohesion-funds.pdf>.

3.5.2. Større fokus på bedre gennemførelse af lovgivningen

Taskforcen bemærkede, at der på mange politikområder nu eksisterede en omfattende EU-lovgivning, og at en vigtig udfordring var at sikre en effektiv anvendelse af denne lovgivning gennem håndhævelse og andre handlinger. Taskforcen konstaterer et behov for fortsat koordinering på EU-plan, men finder, at der kun i begrænset omfang er nødvendigt med yderligere lovgivning. Dette vil gøre det muligt for Unionen at udnytte sine ressourcer mere effektivt ved at tackle de udfordringer, som borgerne er mest bekymrede for, samtidig med at de kompetencer, der tillægges Unionen, samt nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet, princippet om flerniveaustyring og den nye arbejdsmetode, der er beskrevet i denne rapport, respekteres. Det blev også foreslået, at Kommissionen nøje overvejede merværdien ved at offentliggøre ikke-bindende dokumenter foruden lovgivningsaktiviteterne. Taskforcen overvejede også de negative konsekvenser af det

stigende antal delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter for den lovgivningsmæssige tæthed og de lokale og regionale myndigheders fleksibilitet. Taskforcen anerkendte brugbarheden af sådanne handlinger med henblik på en effektiv gennemførelse af EU-lovgivningen, men bemærker de nationale parlamenters og lokale og regionale myndigheders bekymringer for, om sådanne tiltag kan være problematiske, fordi de kan have direkte indvirkning på dem og de er uden for den formelle mekanisme til kontrol med nærhedsprincippet, jf. protokol nr. 2 i traktaterne. Taskforcemedlemmerne mente, at medlovgiverne og Europa-Kommissionen burde anvende dem mere sparsomt. Alle interessenter kan dog kommentere udkast til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter via Kommissionens websted, inden de afsluttes.

Taskforce-anbefaling 9

Den næste Kommission bør sammen med Europa-Parlamentet og Rådet overveje at afbalancere sit arbejde på nogle politikområder for at sikre en mere effektiv gennemførelse snarere end at tage initiativ til ny lovgivning på områder, hvor den eksisterende lovgivning er moden og/eller for nylig er blevet væsentligt revideret.

Taskforcen mener konkret, at følgende tiltag kan bidrage til at efterkomme anbefalingen:

- Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør i overensstemmelse med punkt 5 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning udveksle synspunkter og blive enige om et målrettet flerårigt program, der afspejler denne anbefaling og rapporten fra taskforcen om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet generelt. For eksempel lægge større vægt på gennemførelsen af lovgivning inden for det indre marked, skat, finansielle tjenesteydelser, miljø, transport, medier/IKT samt uddannelse og turisme.
- Medlovgiverne og Europa-Kommissionen bør være mere opmærksomme på omfanget af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i forhold til den lovgivningsmæssige tæthed, mens de nationale parlamenter og regionale og lokale myndigheder bør gøre bedre brug af mulighederne for at give udtryk for deres bekymringer over udkast til retsakter under den 4-ugers feedbackperiode.

Bilag I Medlemmer af taskforcen

Det var oprindeligt hensigten, at taskforcen skulle bestå af 9 medlemmer ud over formanden. Europa-Parlamentet deltog dog ikke, og kommissionsformand Jean-Claude Juncker udpegede kun seks medlemmer til taskforcen³¹, selv om muligheden for at Europa-Parlamentet kunne deltage forblev åben under hele taskforcens mandatperiode.

Frans Timmermans (Nederlandene)	Formand for taskforcen og førstnæstformand for Europa-Kommissionen med ansvar for bedre lovgivning, interinstitutionelle forbindelser, retsstatsprincippet og chartret om grundlæggende rettigheder.
François Decoster (Frankrig)	Medlem af Regionsudvalget og næstformand for regionalrådet i Nord-Pas-de-Calais-Picardie samt borgmester i Saint-Omer (Frankrig). Han er næstformand for den politiske gruppe Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa i Regionsudvalget.
Karl-Heinz Lambertz (Belgien)	Formand for Regionsudvalget siden juli 2017 og tidligere dets første næstformand. Han er også medlem af det belgiske senat som repræsentant for det tysksprogede fællesskab i Belgien.
Reinhold Lopatka (Østrig)	Formand for Det Permanente Underudvalg om EU-anliggender ved det østrigske parlaments Nationalråd. Han var tidligere leder af den parlamentariske gruppe af Det Østrigske Folkeparti såvel som statssekretær i forbundsfinansministeriet og senere i forbundsministeriet for europæiske og internationale anliggender.
Michael Schneider (Tyskland)	Medlem af Regionsudvalget og statssekretær, forbundsrepræsentant for delstaten Sachsen-Anhalt. Han er formand for den politiske gruppe Det Europæiske Folkeparti (PPE) i Regionsudvalget.
Kristian Vigenin (Bulgarien)	Formand for Udvalget om Europæiske Anliggender og Tilsyn med Europæiske Midler i Republikken Bulgariens nationalforsamling og medlem af Bulgariens Socialistiske Parti. Han er også tidligere udenrigsminister i Bulgarien og tidligere medlem af Europa-Parlamentet.
Toomas Vitsut (Estland).	Medlem af Det Estiske Centerparti og formand for Europaudvalget i Estlands parlament (Riigikogu). Han har også været formand for byrådet i Tallinn siden 2005 og er også tidligere medlem af Regionsudvalget.

³¹ C(2018) 406. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/task-force-members-appointment-c-2018-406_en.pdf.

Bilag II Taskforcens arbejdsmetode og interessenternes input

1. Hvordan taskforcen arbejdede

Taskforcen vedtog sine egne arbejdsmetoder³² på sit første møde den 25. januar 2018. Taskforcen har holdt møde 7 gange i alt for at diskutere problemer i forhold til de tre opgaver, som kommissionsformand Jean-Claude Juncker identificerede. Diskussionen fandt sted på grundlag af papirer udarbejdet af taskforcens sekretariatet og medlemmerne af taskforcen. Alle dagsordener, referater og arbejdsrapporter er tilgængelige på Taskforcens websted³³. Dette har gjort det muligt for alle interessenter at holde sig orienteret om arbejdet i taskforcen og give feedback direkte via hjemmesiden eller skriftligt via første næstformand eller taskforcemedlemmer.

Medlemmerne af taskforcen har også foretaget en række opfølgende aktiviteter for at holde interessenterne underrettet og for at anmode om deres input til arbejdet i taskforcen. Formanden deltog i et møde i Retsudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender i Europa-Parlamentet henholdsvis den 23. april og den 20. juni samt plenarmødet i Konferencen af de Europæiske Parlaterers Europaudvalg den 19. juni. En høring, der involverede taskforcemedlemmer, blev ligeledes afholdt af Det Europæiske Regionsudvalg den 28. maj 2018.

I februar 2018 lancerede Det Europæiske Regionsudvalg en bred høring med mere end 2500 regionale og lokale interessenter (herunder regionale parlamenter og regeringer, lokale myndigheders landsforeninger, lokale myndigheder og nationale delegationer fra Regionsudvalget)³⁴, og de foreløbige resultater blev forelagt for taskforcen på dets andet møde den 23. februar 2018. Regionsudvalget hørte også sin ekspertgruppe om nærhedsprincippet om opgave a) i taskforcemandatet og navnlig

om skemaet til vurdering af nærhedsprincippet, og resultaterne blev medtaget i Det Europæiske Regionsudvalgs medlemmers bidrag til taskforcens tredje møde den 15. marts 2018.

Dr. Lopatka deltog i tre arrangementer: Konferencen "European talks on the future of the Union", Haag, Nederlandene, den 16. og 17. april 2018. "European politics", Bern, Schweiz, den 25. april 2018. Og en "Special briefing for journalists - Current EU topics", i det østrigske handelskammer, Wien, Østrig, den 15. maj 2018.

Kristian Vigenin oprettede en interinstitutionel arbejdsgruppe, der omfattede eksperter i EU-ret fra Udenrigsministeriet og Ministerrådet. Som formand for COSAC fra januar til juni 2018 var Kristian Vigenin formand for en COSAC-arbejdsgruppe, der blev oprettet med det formål at lette en regelmæssig og omfattende diskussion vedrørende arbejdet i taskforcen. Gruppen holdt et møde den 26. marts 2018. Efter dette møde fremlagde flere nationale parlamenter skriftlige bidrag, som er tilgængelige online³⁵. Kristian Vigenin var også formand for COSAC's plenarmøde den 17.-19. juni 2018 i Sofia³⁶. Under dette møde vedtog delegationerne fra de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet enstemmigt LIX COSAC-bidragene. Toomas Vitsut og Dr Lopatka deltog i alle COSAC-relaterede aktiviteter som medlemmer af formandstrokken.

Taskforcen inviterede også præsidenten for Domstolen, Koen Lenaerts, og professor Michael Dougan (fra universitetet i Liverpool i Det Forenede Kongerige) til mødet den 15. marts i forbindelse med en diskussion om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i institutionernes arbejde.

³² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/working-methods-taskforce-subsidiarity_en.pdf.

³³ https://ec.europa.eu/commission/priorities/democratic-change/better-regulation/task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_en.

³⁴ <https://ec.europa.eu/eusurvey/runner/TaskForceSubsidiarity>.

³⁵ <http://www.cosac.eu/59-bulgaria-2018/cosac-working-group-26-march-2018/>.

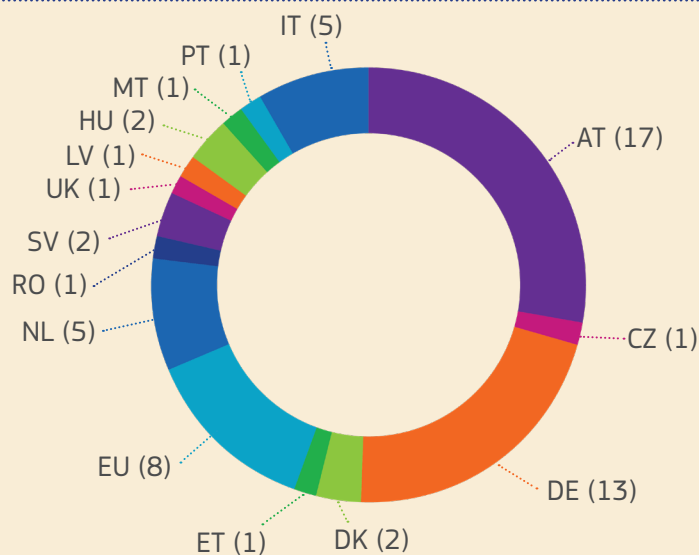
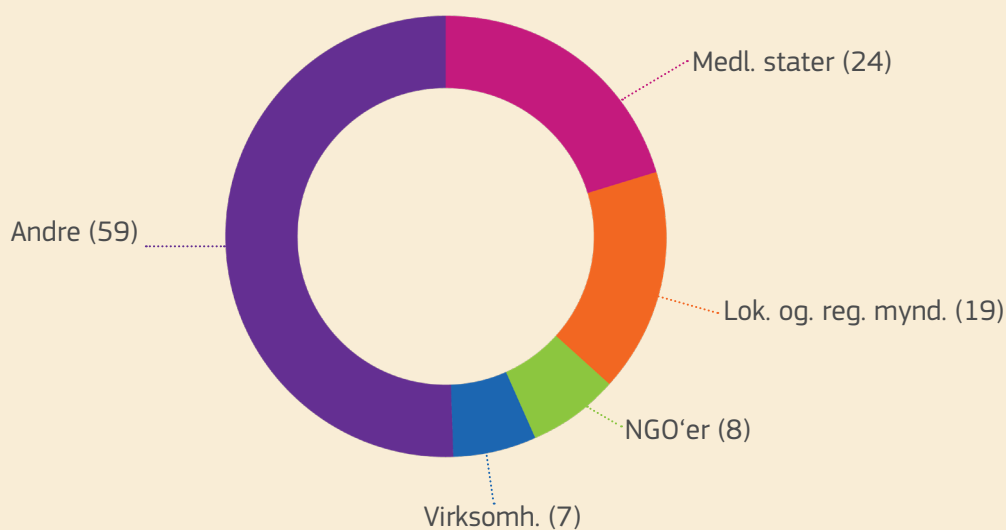
³⁶ <http://www.cosac.eu/59-bulgaria-2018/>.

2. Oversigt over input fra taskforcen

Taskforcen opfordrede til input fra civilsamfundet via sit websted eller sin formand. I alt modtog taskforcen 117 relevante bidrag fra sit websted og 10 bidrag rettet til taskforcens formand eller til kommissionsformand Jean-Claude Juncker. Disse er angivet nedenfor. De forskellige inputs oprindelse blev klassificeret

efter land og medlemsstat (national myndighed), ikkestatslig organisation (NGO), lokal eller regional myndighed (LRA), erhvervsorganisation og andre, herunder borgere (andre), som følger:

Boks 1. Antal og oprindelse af de bidrag, som taskforcen modtog

Bemærk: 1) pr. 6. juli 2018. 2) oprindelseslandet for anonyme bidrag er ikke altid kendt.

Organisation	Organisationstype	Oprindelse
Freistaat Sachsen (om den fælles landbrugspolitik)	Lokal/regional myndighed	Tyskland
Sammenslutningen af østrigske byer	Lokal/regional myndighed	Østrig
den tyske Forbundsdag, Horst Risse	Medlemsstat	Tyskland
Det estiske parlament (sammen med det bulgarske og det maltesiske parlament)	Medlemsstat	Estland
Regionsudvalget (formand Lambertz)	Rådgivende EU-organ	EU
Green10	NGO	EU
Delstaten Baden-Württemberg (Guido Wolf)	Lokal/regional myndighed	Tyskland
László Kövér, formand for den ungarske nationalforsamling	Medlemsstat	Ungarn
MEP Peter Jahr	Medlemsstat	Tyskland
WKÖ (det østrigske handelskammer)	Erhvervsorganisation	Østrig
Det Britiske Selskab for Beskyttelse af Fugle	NGO	Det Forenede Kongerige
COSAC delegation af senatet i Den Tjekkiske Republiks parlament	Medlemsstat	Den Tjekkiske Republik
Serafin Pazos-Vidal, ph.d., Den Europæiske Union, UNED	NGO	EU
Sammenslutningen af de østrigske kommuner	Lokal/regional myndighed	Østrig
Den østrigske delstat Vorarlberg	Lokal/regional myndighed	Østrig
Den østrigske delstat Kärnten	Lokal/regional myndighed	Østrig
Den østrigske landbrugsorganisation	NGO	Østrig
Formændene for de tyske og østrigske regionale parlamenter og det sydtirolske parlament	Lokal/regional myndighed	Østrig
Det østrigske Forbundsråd	Medlemsstat	Østrig
Delstatsparlamentet i Niederösterreich	Lokal/regional myndighed	Østrig
Delstatsparlamentet i Oberösterreich	Lokal/regional myndighed	Østrig
Sammenslutningen af østrigske byer	Lokal/regional myndighed	Østrig
Redegørelse fra Sammenslutningen af østrigske kommuner	LRA	Østrig
Erklæring fra landets ledere/Østrig	Medlemsstat	Østrig
Formanden for delstatsparlamentet i Oberösterreich	Lokal/regional myndighed	Østrig
Dr. Reinhold Lopatka	Taskforcemedlem	Østrig
Det østrigske arbejdsmarkedskammer	Erhvervsorganisation	Østrig
Østrigsk fagforeningsforbund	Andet	Østrig
Det Europæiske Regionsudvalg	Rådgivende EU-organ	EU
Det danske Folketing	Medlemsstat	Danmark
Dr. Reinhold Lopatka	Taskforcemedlem	Østrig
Det Europæiske Regionsudvalg	Rådgivende EU-organ	EU
European Casino Association	Erhvervsorganisation	EU
Den danske regering (ikke-papir)	Medlemsstat	Danmark
Näringslivets Nämnd för Regelgranskning (NRR)	Erhvervsorganisation	Sverige
Det Europæiske Regionsudvalg	Rådgivende EU-organ	EU
Det Europæiske Regionsudvalg	Rådgivende EU-organ	EU

Organisation	Organisationstype	Oprindelse
EU4health	NGO	EU
Kontoret for det rumænske deputeretkammers Europaudvalg	Medlemsstat	Rumænien
ZDH	Erhvervsorganisation	Tyskland
COSAC-repræsentanter	Medlemsstat	Nederlandene
Johannes Maier, medlem af Regionsudvalgets ekspertgruppe om nærhedsprincippet Leder af EU's Koordinationssenhed, Kontor for Kärntens regionale regering	Lokal/regional myndighed	Østrig
Den bayerske delstatsregerings kontor	Lokal/regional myndighed	Tyskland
Potsdam-instituttet for eGovernment	NGO	Tyskland
Dr. Pafiti Marianna Neoeiliniikiis Filologias	Andet	Grækenland
Regionsrådet for Calabrien	Lokal/regional myndighed	Italien
Dr Alessandro Simonato, Universitetet i Padova	Andet	Italien
Det Europæiske Regionsudvalg	Rådgivende EU-organ	EU
Parlamentet i Finland	Medlemsstat	Finland
Parlamentet i Sverige	Medlemsstat	Sverige
Ungarns regering	Medlemsstat	Ungarn
Conferenza delle Assemblee Legislative delle Regione Italiane	Lokal/regional myndighed	Italien
Sammenslutningen af nederlandske kommuner (VNG)	Lokal/regional myndighed	Nederlandene
European Lotteries Association	Erhvervsorganisation	EU
Den tyske forbundsregering (ikke-papir)	Medlemsstat	Tyskland
Insurance Europe	Erhvervsorganisation	EU
Letlands nationale parlament	Medlemsstat	Letland
Parlamentet i Portugal	Medlemsstat	Portugal
Parlamentet i Frankrig (Sénat)	Medlemsstat	Frankrig
Maltas parlament	Medlemsstat	Malta
WWF	NGO	EU
Birdlife International	NGO	EU
Dr. Diane Fromage	Andet	Nederlandene
Regioner med lovgivningsmæssige beføjelser (RLEG)	Lokal/regional myndighed	EU
Reinhold Bocklet, landdagsmedlem Næstformand for det bayerske delstatsparlament	Lokal/regional myndighed	Tyskland
Anonym x 59	Andet	Diverse

Bilag III Juridisk og politisk baggrund for arbejdet i taskforcen

1. De eksisterende retlige og politiske rammer, inden for hvilke institutionerne opererer

Taskforcens arbejde skal ses i forhold til de nuværende lovgivningsmæssige og politiske rammer for anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i Unionen.

1.1. Kompetencetildeling: afgrænsning mellem Unionens og medlemsstaternes kompetencer

Medlemsstaterne har udtrykkeligt begrænset de områder, hvor Unionen kan handle, ved at tillægge Unionen særlige kompetencer i traktaterne. Kompetencer, der ikke tildeles Unionen, forbliver hos medlemsstaterne. Dette er en klar afgrænsning af Unionens og medlemsstaternes ansvar.

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde indeholder tre hovedkategorier af EU-kompetencer: Enekompetence, delt kompetence og understøttende kompetence. I områder med enekompetence³⁷ kan kun Unionen handle, medmindre Unionen bemyndiger medlemsstaterne til at gøre det. På politikområder,

hvor kompetence deles³⁸ med medlemsstaterne, kan både Unionen og medlemsstaterne vedtage juridisk bindende foranstaltninger, men medlemsstaterne kan kun handle i det omfang, Unionen ikke gør det. Omvendt, hvis Unionen ophører med at handle, kan medlemsstaterne igen udøve deres kompetence til at gøre det. Der findes ikke en sådan fortrinsret på områder, hvor Unionen kun har kompetence til at støtte, koordinere eller supplere medlemsstaternes handlinger³⁹, og Unionens indsats må derfor ikke harmonisere eller erstatte medlemsstaternes ret til at handle. Denne kategorisering er vigtig, fordi nærhedsprincippet ikke finder anvendelse på områder, hvor kun Unionen handler.

1.2. Udøvelsen af Unionens kompetence: nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og loyalt samarbejde

Unionens indsats er underlagt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,⁴⁰ og institutionerne har en særlig forpligtelse til at sikre respekten for de to principper⁴¹. Nærhedsprincippet betyder, at Unionen kun bør handle, hvis (og i det omfang at) de påtænkte mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne (centralt eller på regionalt eller lokalt plan), men bedre kan opnås på EU-plan på grund af omfanget eller virkningerne af den foreslåede handling⁴². Disse kriterier benævnes almindeligvis EU's nødvendigheds- og EU's merværdikriterier.

EU-aktionens indhold og form må ikke overstige det, der er nødvendigt for at nå traktaternes mål.⁴³ Dette er proportionalitetsprincippet. Unionen er også forpligtet til at respektere medlemsstaternes lighed og deres nationale identiteter i deres politiske og forfatningsmæssige strukturer, herunder lokale og regionale myndigheder⁴⁴. Desuden skal Unionen og medlemsstaterne overholde princippet om loyalt samarbejde og bistå hinanden i udførelsen af opgaver, der følger af traktaterne, herunder forfølgelsen af traktatens mål via sekundær lovgivning.

Alle disse faktorer kan påvirke indholdet og intensiteten af Unionens handlinger.

I traktaterne opfordres der til, at de nationale parlamenter inddrages i Unionens politikker⁴⁵. I protokol nr. 1 til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kræves det, at Kommissionen videregiver grønboøger, hvidboøger, meddelelser, årlige arbejdsprogrammer og lovgivningsforslag til medlemsstaternes nationale parlamenter, samtidig med at de sendes til Europa-Parlamentet og Rådet. De nationale parlamenter kan sende begrundede udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, hvorvidt et bestemt lovgivningsforslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De nationale parlamenter bør også modtage dagsordener for rådsmøder og referater fra rådsmøder, hvor udkast til lovgivningsmæssige retsakter drøftes. Endelig er de nationale parlamenter primært ansvarlige for at sikre overholdelse af nærhedsprincippet ved hjælp af proceduren i protokol nr. 2 TEU/FEU om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

³⁷ Inden for følgende områder: toldunion, konkurrenceregler for det indre markeds funktion, pengepolitik for medlemsstater, hvis valuta er euroen, bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for den fælles fiskeripolitik og den fælles handelspolitik (*artikel 3 i TEUF*).

³⁸ Inden for følgende områder: det indre marked, socialpolitik (defineret i traktaten), økonomisk, social og territorial samhørighed, landbrug og fiskeri (undtagen bevarelse af havets biologiske ressourcer), miljø, forbrugerbeskyttelse og transport, transeuropæiske net, energi, områderne frihed, sikkerhed og retfærdighed og fælles sikkerhedsudfordringer på folkesundhedsområdet (som defineret i traktaten) (*artikel 4 i TEUF*).

³⁹ Inden for følgende områder: beskyttelse og forbedring af menneskers sundhed, industri, kultur, turisme, uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport, civilbeskyttelse og administrativt samarbejde (*artikel 6 i TEUF*).

⁴⁰ Artikel 5, stk. 1, i TEU.

⁴¹ Artikel 1 i protokol nr. 2 i TEU/TEUF.

⁴² Artikel 5, stk. 3, i TEU.

⁴³ Artikel 5, stk. 4, i TEU.

⁴⁴ Artikel 4, stk. 2, i TEU.

⁴⁵ Artikel 12 i TEU.

1.3. Mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet (Protokol Nr. 2, TEU/TEUF)

Protokol nr. 2 TEU/TEUF fastlægger parametrene for mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet.⁴⁶ Det gælder på områder, hvor EU ikke har enekompetence. I de tilfælde, hvor de nationale parlamenter mener, at udkast til lovgivningsmæssige retsakter ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, kan de sende en begrundet udtalelse til Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet senest 8 uger efter fremsendelsen af forslaget på alle officielle sprog. Kommissionen skal tage hensyn til de begrundede udtalelser, den modtager. Virkningen af de begrundede udtalelser på lovgivningsproceduren afhænger af, hvor mange nationale parlamenter der reagerer, og hvor mange stemmer de repræsenterer. Hvert af de 28 nationale parlamenter er tildelt to stemmer. Hvis der er 2 kamre, har hver 1 stemme.

Når begrundede udtalelser repræsenterer mindst en tredjedel⁴⁷ af alle de stemmer, der er tildelt de nationale parlamenter, skal Kommissionen revidere sit forslag og beslutte, om det skal opretholdes, ændres eller trækkes tilbage. Kommissionen skal begrunde sin beslutning. Dette er kendt som proceduren med "gult kort", og der har været tre af dem indtil videre.

Når begrundede udtalelser udgør et flertal af stemmerne, og udkastet til retsakten falder ind under den almindelige lovgivningsprocedure, skal Kommissionen revidere sit forslag og beslutte, om det skal opretholdes, ændres eller trækkes tilbage. Hvis Kommissionen beslutter at fastholde sit forslag, skal den begrunde sin beslutning over for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorfor forslaget overholder nærhedsprincippet. Dette er kendt som proceduren med "orange kort", og ingen har hidtil fundet sted. Hvis et simpelt flertal af medlemmerne af Europa-Parlamentet eller 55 % af rådsmedlemmerne beslutter, at forslaget tilsidesætter nærhedsprincippet, vil forslaget ikke blive behandlet yderligere.

Siden Lissabontraktatens ikrafttræden har Regionsudvalget et større ansvar for nærhedsprincippet. Det har ret til at anlægge sag ved EU-Domstolen på grund af overtrædelse af nærhedsprincippet⁴⁸. Regionsudvalget har også oprettet et overvågningsnet for nærhedsprincippet⁴⁹, der har til formål at lette udvekslingen af oplysninger mellem lokale og regionale myndigheder i EU og EU-institutionerne om Europa-Kommissionens dokumenter og lovgivningsforslag, som har direkte indvirkning på de regionale og lokale myndigheder.

1.4. Bedre regulering og bedre lovgivning: væsentligste ændringer siden 2015

Kommissionens rammebestemmelser for bedre regulering har til formål at fremme evidensbaseret politisk beslutningstagning. Det fremmer gennemsigtighed, ansvarlighed og informeret beslutningstagning. Kommissionens tilgang til bedre regulering anerkender udtrykkeligt den politiske cyklus og dens forskellige trin fra begyndelse, udarbejdelse, gennemførelse og evaluering til efterfølgende ændring. Bedre regulering bygger på tre centrale søjler, som er komplementære og nært beslægtede:

- konsekvensanalyse
- evaluering og
- høring af interessenter.

Kommissionen indførte i 2015 væsentlige ændringer til sin politik for bedre regulering. Kommissionen har udarbejdet og offentliggjort retningslinjer⁵⁰, der vejleder Kommissionens personale om, hvordan man kan anvende bedre regulering i arbejdet i hele politikcyklussen. De omhandler ligeledes, hvordan Kommissionen vil bistå medlemsstaterne med deres nationale gennemførelse af EU-lovgivningen. En supplerende værktøjskasse⁵¹ indeholder 65 separate værktøjer, der giver mere detaljeret bistand til håndtering af specifikke spørgsmål som nærhedsprincippet og

proportionalitetsprincippet,⁵² udarbejdelse af begrundelsen, der⁵³ ledsager Kommissionens forslag, territoriale konsekvenser,⁵⁴ valg af politisk instrument⁵⁵ og implementeringsplaner⁵⁶.

Kommissionens formand etablerede også et nyt Udvalg for Forskriftskontrol⁵⁷ i maj 2015. Udvalget består af en formand og seks medlemmer med ekspertise på det sociale, økonomiske og miljømæssige område, med tanke på den afgørende rolle, som bedre regulering har i forbindelse med integrering af bæredygtig udvikling i EU's politik. Medlemmerne arbejder alle på fuld tid for udvalget og har intet ansvar for politisk beslutningstagning. Tre af medlemmerne rekrutteres uden for institutionerne via åbne, meritbaserede udvælgelsesprocedurer. De resterende fire medlemmer kommer fra Kommissionens tjenestegrene og udvælges gennem lignende interne procedurer. Kandidater med erfaring og ekspertise vedrørende lokale og regionale myndigheders aktiviteter er berettigede og opfordres til at ansøge. Udvalget kontrollerer kvaliteten af alle konsekvensanalyser og udvalgte evalueringer i forhold til kravene i Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Det udsteder positive og negative udtalelser. Initiativer, der er ledsaget af en konsekvensanalyse, vil generelt kræve en positiv udtalelse fra udvalget, for at sagen kan gå videre til kommissærkollegiet til afgørelse.

⁴⁶ http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2016.202.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2016%3A202%3ATOC#d1e182-201-1.

⁴⁷ Denne tærskel er en fjerdedel for udkast til lovgivningsmæssige retsakter vedrørende retfærdighed, frihed og sikkerhed.

⁴⁸ Artikel 8 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

⁴⁹ <https://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/Pages/default.aspx>

⁵⁰ https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-guidelines_en.

⁵¹ https://ec.europa.eu/info/better-regulation-toolbox_en.

⁵² https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-toolbox-5_en.

⁵³ https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-toolbox-38_en.

⁵⁴ https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-toolbox-33_en.

⁵⁵ Værktøj nr. 18 om valg af politiske instrumenter: https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-toolbox-18_en.

⁵⁶ https://ec.europa.eu/info/files/better-regulation-toolbox-36_en.

⁵⁷ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/regulatory-scrutiny-board_da.

Høring af interessenter

Artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union kræver, at EU's institutioner giver borgerne og repræsentative foreninger mulighed for at udtale sig om alle områder af Unionens indsats. Kommissionen skal også gennemføre brede høringer for at sikre gennemsigtighed og sammenhæng i EU-indsatsen⁵⁸. Dette er en del af borgernes ret til at deltage i Unionens demokratiske liv og er vigtigt for at etablere Unionens legitimitet. Kommissionsformand Jean-Claude Juncker bad alle medlemmer af kollegiet om at være politisk aktive i medlemsstaterne og i dialog med borgerne⁵⁹ ved at præsentere og kommunikere den fælles dagsorden, lytte til ideer og samarbejde med interessenter. Den 15. maj 2018 havde der under Juncker-Kommissionen været afholdt omkring 400 dialogmøder med borgerne. Der har også været en særlig høring om Europas fremtid⁶⁰. Det Europæiske Regionsudvalg vil i december 2018 have gennemført over 200 lokale arrangementer/ borgerdialoger i 28 europæiske lande, der involverer omkring 230 udvalgsmedlemmer og over 30.000 borgere, og det har indsamlet et tilsvarende antal svar gennem en EU-mærket online undersøgelse og en mobilapplikation: *"Have your say on Europe"*. Formanden for Det Europæiske Regionsudvalg vil også iværksætte en løbende dialogmekanisme i efteråret 2018 i forbindelse med gennemførelsen af taskforcerapporten og meddelelsen herom/ udbredelsen af dens anbefalinger.

Høring af interessenter giver mulighed for meningsudvekslinger og for, at konkret dokumentation kan indgå i forberedelsen af nye initiativer eller evalueringen af eksisterende politikker. Høringen er nu understøttet af en strategi med henblik på at identificere de oplysninger, der er nødvendige, de interessenter, hvorfra relevante oplysninger kan indhentes, og de metoder, hvormed interessenterne vil blive involveret. Den oprindelige beskrivelse af initiativet og høringsstrategien vil blive offentliggjort i køreplanen eller den indledende konsekvensanalyse. Dette giver alle interessenter mulighed for at kommentere på et tidligt stadium og forberede sig på de mere detaljerede høringsaktiviteter, der følger. Alle høringer og feedbackmuligheder er nu tilgængelige gennem en enkelt, webbaseret portal (se kapitlet *"Bidrag til lovgivningen"*⁶¹).

Evaluering og konsekvensvurdering afhænger af høringer af interessenter af god kvalitet og vil normalt være ledsaget af en webbaseret offentlig høring af 12 ugers varighed som led i høringsstrategien. For større initiativer i Kommissionens arbejdsprogram sigter Kommissionen mod at foretage høringer på alle de officielle sprog og i det mindste på engelsk, fransk og tysk i andre sager.

Interessenterne kan give feedback ved forberedelse og gennemførelse af politik igennem hele den politiske cyklus. Gennem hjemmesiden *"Bidrag til lovgivningen"* kan interessenter:

fremsætte bemærkninger om Kommissionens køreplaner og indledende konsekvensanalyser, der offentliggøres i starten af et nyt initiativ (over en periode på 4 uger)

deltage i offentlige høringer, der ledsager nye initiativer, eller i evalueringer af eksisterende lovgivning eller politikker (normalt over en 12-ugers periode)

fremsætte bemærkninger til forslag vedtaget af Kommissionen i en periode på 8 uger efter vedtagelsen. Disse vil blive samlet af Kommissionen og fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet og

fremsætte bemærkninger om lovtekster til udkast til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter inden færdiggørelsen i Kommissionen (i en periode på 4 uger).

fremsætte bemærkninger og forslag til, hvordan man kan forenkle specifik lovgivning. Disse forslag bliver efterfølgende taget op inden for rammerne af REFIT-plattformen, hvilket kan munde ud i vedtagelsen af udtalelser og henstillinger til Kommissionen.

Alle interessenter kan deltage i sådanne aktiviteter og kan anmode om automatisk at modtage besked, når nye dokumenter uploades til hjemmesiden *"Bidrag til lovgivningen"*. Interessenter kan også indsende synspunkter og anden dokumentation til Kommissionen udenfor de formelle konsultations- og feedbackprocesser.

Evaluering og målrettet regulering

Kommissionen evaluerer også Unionens lovgivning og politikker. Den anvender princippet "evaluer først", således at funktionen og resultaterne af lovgivningen undersøges, før der laves forslag om at ændre den. En evaluering vil vurdere virkningsgraden, økonomisk effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi. Den bør undersøge, om lovgivningen fungerer som planlagt, og om de forventede virkninger rent faktisk er indtruffet.

Som led i Kommissionens program for målrettet regulering bør mulighederne for at forenkle og reducere unødvendige omkostninger desuden undersøges systematisk ved alle revisioner af lovgivningen⁶². En REFIT-plattform bestående af eksperter fra medlemsstaterne og civilsamfundet rådgiver Kommissionen om problematisk lovgivning støttet af et websted, hvor interessenter kan give deres ideer og erfaringer til kende⁶³.

Interinstitutionel aftale om bedre lovgivning

Den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning trådte i kraft i april 2016⁶⁴. Den bygger på artikel 295 i TEUF og fastlægger Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens forpligtelser vedrørende mange aspekter af forberedelsen og gennemførelsen af EU-lovgivning. Punkt 12 og 25 er særligt relevant for så vidt angår overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet gennem konsekvensanalyser og den fremlæggelse af Kommissionens begrundelse⁵³, der ledsager dens lovgivningsforslag.

⁵⁸ Artikel 11, stk. 3, i TEU.

⁵⁹ <https://ec.europa.eu/info/events/citizens-dialogues>.

⁶⁰ https://ec.europa.eu/commission/consultation-future-europe_en.

⁶¹ https://ec.europa.eu/info/law/contribute-law-making_da.

⁶² COM(2017) 651: Gennemførelse af dagsordenen for bedre regulering – Bedre løsninger for bedre resultater: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/completing-the-better-regulation-agenda-better-solutions-for-better-results_en.pdf.

⁶³ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-and-less-costly/refit-platform_da.

⁶⁴ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ.L:2016:123:TOC>.

Delegerede retsakter

Europa-Parlamentet og Rådet (som begge er lovgivere) kan give Kommissionen beføjelse til at vedtage visse delegerede retsakter, der supplerer eller ændrer de ikke-væsentlige bestemmelser i EU-lovgivningen. Sådanne handlinger fremmer Europa-Kommissionens gennemførelse af EU-lovgivning. Brugen af delegerede retsakter er underlagt artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Medlovgiverne har beføjelse til at nedlægge veto mod hver enkelt delegeret retsakt eller tilbagekalde bemyndigelsen i sin helhed.

Der kan også gives beføjelser til Kommissionen med henblik på at udvikle betingelserne for en ensartet gennemførelse af EU-retsakter. Disse er underlagt artikel 291 i TEUF og følger detaljerede regler for deres udarbejdelse, jf. EU-lovgivningen. Medlovgiverne har også beføjelse til at afvise sådanne retsakter, og medlemsstaternes eksperter er involveret i deres forberedelse gennem passende udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne.

Udarbejdelsen af hver delegeret retsakt er underlagt den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og involverer

eksperter fra Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne. Forberedende processer er gennemsigtige og kan følges på et nyt interinstitutionelt register over delegerede retsakter⁶⁵. Forud for Europa-Kommissionens vedtagelse opslås udkastet til delegerede retsakter online,⁶⁶ så alle interesserede parter kan give deres mening til kende over for Kommissionen, som kan ændre teksten som reaktion på interessenternes bekymringer. I nogle tilfælde kan delegerede retsakter også støttes af en konsekvensanalyse eller et lignende dokument udarbejdet af et decentraliseret agentur, der støtter gennemførelsen af EU-lovgivningen.

Som led i gennemførelsen af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning forhandler Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om kriterierne for at skelne mellem anvendelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Dette problematiske problem opstår ofte i forhandlingerne mellem medlovgiverne om individuelle lovgivningsspørgsmål. Derudover har Kommissionen fremsat forslag til ajourføring af EU-lovgivningen om bemyndigelser, som endnu ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 290 og 291, der blev indført ved Lissabontraktaten. Dette omhandler bemyndigelser ved hjælp af forskriftsproceduren med kontrol.

⁶⁵ <https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/home>.

⁶⁶ https://ec.europa.eu/info/law/contribute-law-making_da.

Bilag IV Vigtige dokumenter fra medlemmerne af taskforcen

Arbejdsrapporter udarbejdet af taskforcesekretariatet

- (1) Baggrundspapir nr. 1: Oplysninger relateret til arbejdet i taskforcen.⁶⁷
- (2) Baggrundspapir nr. 2: Bedre regulering.⁶⁸
- (3) Arbejdsrapport nr. 1: Første udveksling af synspunkter om taskforcens arbejde.⁶⁹
- (4) Arbejdsrapport nr. 2: De lokale og regionale myndigheders deltagelse i forberedelsen og opfølgningen af EU-lovgivningen.⁷⁰
- (5) Arbejdsrapport nr. 3: Anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i institutionernes arbejde.⁷¹
- (6) Arbejdsrapport nr. 4: Tilbageførelse af politisk ansvar og effektivisering af politikker.⁷²

Papirer præsenteret af medlemmer af taskforcen

- (7) Bidrag fra Regionsudvalgets medlemmer af taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt": "Bedre inddragelse af lokale og regionale myndigheder i forberedelsen, koordineringen og gennemførelsen af EU's politikker".⁷³
- (8) Bidrag fra Dr. Reinhold Lopatka: Arbejdsrapport til mødet den 23. februar 2018: "Inddragelse af de lokale og regionale niveauer i forberedelsen og gennemførelsen af EU's politikker".⁷⁴
- (9) Hvordan man bedre anvender nærhedsprincippet og mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet: Anbefalinger til taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt" baseret på bidrag fra Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC).⁷⁵
- (10) Bidrag fra Regionsudvalgets medlemmer af taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt": "Hvordan man bedre anvender nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet".⁷⁶
- (11) Bidrag fra Dr. Reinhold Lopatka: Arbejdsrapport til mødet den 15. marts 2018: "Anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i institutionernes arbejde".⁷⁷
- (12) Bidrag fra Regionsudvalgets medlemmer af taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt": Formål b): Identifikation af politikområder, hvor beslutningstagning eller gennemførelse helt eller delvist eller permanent kan føres tilbage til medlemsstaten.⁷⁸
- (13) Bidrag fra Dr. Reinhold Lopatka: Arbejdsrapport til mødet den 27. april 2018: "Tilbageførelse af politisk ansvar og effektivisering af politikker".⁷⁹
- (14) Bidrag fra LIX COSAC⁸⁰.
- (15) COSAC's 29. halvårsberetning⁸¹.

⁶⁷ https://ec.europa.eu/commission/publications/background-paper-no-1-information-related-work-task-force_en.

⁶⁸ https://ec.europa.eu/commission/publications/background-paper-no-2-better-regulation_en.

⁶⁹ https://ec.europa.eu/commission/publications/discussion-paper-no-1-idiscussion-paper-no-1-initial-exchange-views-work-task-force_en.

⁷⁰ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/discussion-paper-2-taskforce-subsidiarity_en.pdf.

⁷¹ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-3-2018-2018-tf-discussion-paper-no3-institutional-work_en.pdf.

⁷² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/19-4-2018_-tf-discussion-paper-no4-redelegation-efficiency_en.pdf.

⁷³ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/contribution-cor-taskforce-subsidiarity_en.pdf.

⁷⁴ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/working-paper-lopatka-taskforce-subsidiarity_en.pdf.

⁷⁵ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/subsidiarity_paper-cosac-recommendations_en.pdf.

⁷⁶ https://ec.europa.eu/commission/publications/contribution-european-committee-regions-members-task-force-subsidiarity-and-proportionality-principles_en.

⁷⁷ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/sg-2018-00573_en_0.pdf.

⁷⁸ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/subsidiarity-task-force-cor-members-contribution-for-tf-meeting-on-27-april-2018_en.pdf.

⁷⁹ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/sg-2018-00573_en.pdf.

⁸⁰ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/contribution-lix-cosac-18-06-2018_en.pdf.

⁸¹ <https://parleu2018bg.bg/upload/2702/29+Bi+Annual+Report+EN.pdf>.

Bilag V Fælles vurdering af overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

Taskforce om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og “mindre, men mere effektivt”

Standardskema til vurdering af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i hele den politiske cyklus.

Institut*	
Forslagets eller initiativets betegnelse	
Institutionel(le) reference(r)	

Formål med og begrundelse for dette vurderingsnet

Dette skema har til formål at skabe en fælles og sammenhængende tilgang til vurdering af et givent forslags eller initiativs overensstemmelse med de traktatbaserede principper om subsidiaritet og proportionalitet. Det er beregnet til at blive brugt af Europa-Kommissionen ved lanceringen af sine forslag, af de nationale parlamenter, når de udarbejder deres begrundede udtalelser i henhold til protokol nr. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), samt af Europa-Parlamentet og Rådet som EU's lovgivere. Skemaet er også beregnet til at blive anvendt til initiativer fra en gruppe medlemsstater, anmodninger fra Domstolen, henstillinger fra Den Europæiske Centralbank og anmodninger fra Den Europæiske Investeringsbank om vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter (artikel 3 af protokol nr. 2).

Nærhedsprincippet er med til at bestemme, om det er berettiget for Unionen at handle inden for de fælles eller understøttende kompetencer, der er givet i henhold til traktaterne, eller om det er mere hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne handler på passende nationale, regionale eller lokale niveauer. De to kumulative aspekter af EU's nødvendighed og EU's merværdi bør begge være opfyldt, hvis prøven for nærhedsprincippet skal opfyldes. Disse uddybes yderligere nedenfor.

Proportionalitetsprincippet bidrager til at sikre, at intensiteten af lovgivningsmæssige forpligtelser eller politisk tilgang er

i overensstemmelse med de påtænkte målsætninger for politikken eller lovgivningen. Det betyder, at indholdet og formen for Unionens indsats ikke må gå ud over det, der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål.

Konsekvensanalyser udarbejdet af Europa-Kommissionen til støtte for sine forslag vil indeholde en vurdering af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Hertil kommer, at hvert forslag fra Kommissionen ledsages af en begrundelse, der også — som krævet i protokol nr. 2 i TEUF i tillæg til kravene om omfattende høringer, inden der foreslås en lovgivningsmæssig retsakt, og om hensyn til den lokale og regionale dimension af en påtænkt handling — indeholder Kommissionens vurdering af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Selv om dette vurderingsskema kun omhandler nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, kan hver institution, der anvender det, frit tilføje elementer, der er nyttige for deres egne interne processer og prioriteter. F.eks. kan skemaet tilpasses til at omfatte en vurdering af Kommissionens anvendelse af bedre reguleringsinstrumenter eller politiske aspekter i Kommissionens forslag.

** Ikke alle spørgsmål i dette standardvurderingsskema er relevante for alle institutioner.*

1. Kan EU handle? Hvad er retsgrundlaget og kompetencen for EU's planlagte indsats?

1.1 Hvilken eller hvilke artikler i traktaten bruges til at støtte lovgivningsforslag eller det politiske initiativ?

1.2 Er der for så vidt angår Unionens kompetence som omhandlet ved denne traktatartikel tale om enekompetence, delt kompetence eller understøttende kompetence?

*Nærhedsprincippet gælder ikke på områder, hvor EU har **enekompetence**, som defineret i artikel 3 i TEUF. Det er det specifikke retsgrundlag der afgør, om forslaget falder ind under mekanismen til kontrol med nærhedsprincippet. Artikel 4 i TEUF skitserer de områder, hvor kompetencen er delt mellem EU og medlemsstaterne, og artikel 6 i TEUF skitserer de områder, hvor Unionen kun har kompetence til at støtte medlemsstaternes handlinger.*

2. Nærhedsprincippet: Hvorfor bør EU handle?

2.1 Opfylder forslaget de proceduremæssige krav i protokol nr. 2:

- Har der været en bred høring, før handlingen foreslås?
- Er der en detaljeret erklæring med kvalitative og, om muligt, kvantitative indikatorer, der gør det muligt at vurdere, om handlingen bedst kan nås på EU-plan?

2.2 Indeholder begrundelsen (og enhver konsekvensanalyse), der ledsager Kommissionens forslag, en tilstrækkelig begrundelse for overensstemmelse med nærhedsprincippet?

2.3 På baggrund af svarene på nedenstående spørgsmål kan målene for den foreslåede indsats opnås tilstrækkeligt af medlemsstaterne alene (nødvendigheden af EU-handlinger)?

a)	Er der større/væsentlige multinationale/grænseoverskridende aspekter vedrørende de problemer, der behandles? Er disse blevet kvantificeret?
b)	Ville nationale handlinger eller fraværet af EU-handling være i konflikt med traktatens centrale mål eller skade de øvrige medlemsstaters interesser betydeligt?
c)	I hvilket omfang har medlemsstaterne evne til eller mulighed for at træffe passende foranstaltninger?
d)	Hvordan varierer problemet og dets årsager (f.eks. negative eksternaliteter, afsmittende virkninger) på tværs af de nationale, regionale og lokale niveauer i EU?
e)	Er problemet udbredt i hele EU eller begrænset til nogle få medlemsstater?
f)	Er medlemsstaterne overbebyrdet med hensyn til opfyldelsen af målene for den påtænkte foranstaltning?
g)	Hvordan er de forskellige nationale, regionale og lokale myndigheders synspunkter/foretrukne handlinger forskellige i hele EU?

2.4 På baggrund af svarene på nedenstående spørgsmål, kan målene for den foreslåede indsats bedre opnås på EU-plan på grund af omfanget eller virkningerne af denne aktion (EU-merværdi)?

a)	Er der klare fordele ved en indsats på EU-plan?
b)	Er der stordriftsfordele? Kan målene opfyldes mere effektivt på EU-plan (større fordele pr. enhedsomkostning)? Vil det indre markeds funktion blive forbedret?
c)	Hvad er fordelene ved at erstatte forskellige nationale politikker og regler med en mere homogen politisk tilgang?
d)	Opvejer fordelene ved EU-indsats medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders tab af kompetence (ud over omkostninger og fordele ved at handle på nationalt, lokalt og regionalt plan)?
e)	Vil der være bedre juridisk klarhed for dem, der skal gennemføre lovgivningen?

3. Proportionalitetsprincippet: Hvordan EU bør agere

3.1. Indeholder begrundelsen (og enhver konsekvensanalyse), der ledsager Kommissionens forslag, en passende begrundelse for forslaget proportionalitet og en erklæring, der gør det muligt at vurdere, om forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet?

3.2 Baseret på svarene på nedenstående spørgsmål og oplysninger tilgængelige fra enhver konsekvensanalyse, begrundelsen eller andre kilder, er den foreslåede handling en passende måde at nå de tilsigtede mål på?

a)	Er initiativet begrænset til de aspekter, som medlemsstaterne ikke selv kan klare på tilfredsstillende vis, og hvor Unionen kan gøre det bedre?
b)	Er formen af Unionens handling (instrumentvalg) berettiget, så simpelt som muligt og i overensstemmelse med tilfredsstillende opnåelse og sikring af opfyldelsen af de forfulgte målsætninger (f.eks. valg mellem regulering, (ramme) direktiv, henstilling eller alternative regulerende metoder såsom samregulering mv.)?
c)	Giver Unionens indsats så megen plads til en national beslutning som muligt, samtidig med at de opnåede mål opfyldes på tilfredsstillende vis? (for eksempel, er det muligt at begrænse europæisk indsats til mindstekrav eller anvende et mindre stringent politisk instrument eller en mindre stringent politisk tilgang?).
d)	Udvikler initiativet økonomiske eller administrative omkostninger for Unionen, de nationale regeringer, regionale eller lokale myndigheder, økonomiske aktører eller borgere? Står disse omkostninger i forhold til det mål, der skal nås?
e)	Er der, under overholdelse af EU-lovgivningen, taget hensyn til særlige omstændigheder i de enkelte medlemsstater?

Bilag VI Bidrag fra interessenter om revision af lovgivning og forslag

Interessent/ bidragyder	Lovgivningsmæssig retsakt, politikområde eller lovgivningsforslag
taskforcemedlemmer fra Det Europæiske Regionsudvalg	<ul style="list-style-type: none"> • Konkurrenceregler: Tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og de komplekse regler for lokale og regionale myndigheder, der yder tjenesteydelser. • Konkurrencepolitikken (statsstøttereglerne): Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på <i>de minimis</i>-støtte. • Energi: Vedvarende energi, energieffektivitet og elektricitetsmarkeder, herunder klima- og energiplaner i forhold til de lokale og regionale myndigheders rolle og respekt for nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. • Miljø: Potentiel forenkling af overvågning og rapportering i henhold til miljølovgivningen for at reducere administrative byrder for offentlige myndigheder. • Miljø: Større fleksibilitet for de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af direktivet om vurdering af indvirkning på miljøet. • Udbudsregler: Potentiel unødigt kompleksitet forårsaget af inddragelse af "grønne", sociale og innovative kriterier i offentlige indkøb. • Transport: Der kræves større hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med liberalisering af busforbindelser og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. • Det indre marked for tjenesteydelser: Potentielt behov for at forenkle og sikre større fleksibilitet i reglerne for tjenesteydelser i det indre marked. For eksempel vedrørende notifikationsproceduren, europæisk e-tjenesteydelseskort og proportionalitetstest for lovregulerede erhverv. • Merværdiafgift (moms): Forenkling af momsreglerne for SMV'er, især for grænseoverskridende transaktioner. • Frihed, sikkerhed og retlige anliggender: Indvandring: Inddragelse af lokale og regionale myndigheder kan bedre udnytte flere finansieringsprogrammer, der støtter integrationen af indvandrere i samfundet. • Semester- og samhørighedspolitik: Eventuelt behov for at forenkle reglerne for støtteberettigelse og udgifter i de fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa: COM(2018) 375. • Samhørighedspolitikken: Det er nødvendigt at overveje større forenkling og afspejle de lokale og regionale myndigheders rolle. • Forskning, teknologisk udvikling og rummet: Potentielt behov for at forenkle reglerne for modtagere. • Bevarelse af havets biologiske ressourcer (CFP): Det er muligt at inddrage de territoriale og socioøkonomiske dimensioner af strukturpolitikken i den fælles fiskeripolitik. • Den fælles landbrugspolitik (CAP): Potentielt behov for at forenkle og gøre finansieringsreglerne mere proportionale.

Interessent/ bidragyder	Lovgivningsmæssig retsakt, politikområde eller lovgivningsforslag
Dr. Lopatka (medlem af taskforcen)	<ul style="list-style-type: none"> • Miljø: Naturbeskyttelseslovgivning. Større fleksibilitet kunne overvejes for de nationale myndigheder med hensyn til at klassificere den beskyttede status for at kunne reagere på naturlige forandringer i miljøet. • Transport: Miljøvenlige køretøjer (indkøb): Listen over "miljøvenlige teknologier" i bilag I for forslaget til et direktiv om fremme af miljøvenlige og energieffektive vejtransportkøretøjer omfatter ikke biogas, der udgør en energikilde og kilde til brændstoffer i flere medlemsstater. • Almindelig civilret: En revision af EU's regelværk bør gennemføres inden for det civilretlige område ud fra nærhedsprincippet. • Forbrugerbeskyttelse: Forbrugerrettighedsdirektivet 2011/83/EU er alt for kompliceret, og mere en proportionel tilgang kan overvejes. • Forbrugerbeskyttelse: Mere forholdsmæssige regler kunne overvejes i henhold til forordning (EF) nr. 2017/2394 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af forbrugerbeskyttelseslovgivningen. • Forbrugerbeskyttelse: Forordning (EU) nr. 2018/302 om adressering af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling baseret på kundernes nationalitet, bopælssted eller etableringssted inden for det indre marked giver uforholdsmæssige byrder for erhvervslivet. • Forbrugerbeskyttelse: Delegeret forordning (EU) 2017/2158 om reduktion af forekomsten af akrylamid i visse fødevarer indeholder potentielt u hensigtsmæssige bestemmelser. • Forbrugerbeskyttelse: Forslag til direktiv om salg af varer (COM(2017) 637) bør overveje mere afpassede metoder frem for en fuldt harmoniseret garantiordning. • Socialpolitik: Direktivforslaget om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner skal ses ud fra perspektivet om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2017) 253). • Transport: Forslag til direktiv om at opkræve tunge godskøretøjer til brug for visse infrastrukturer bør undersøges fra regionernes perspektiv, når der kræves afstandsbase-rede vejafgifter (COM(2017) 275). • Det indre marked: Forslaget til forordning om de betingelser og procedurer, hvormed Kommissionen kan anmode virksomheder og sammenslutninger af virksomheder om at give oplysninger om det indre marked og beslægtede områder, kan ses på baggrund af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2017) 257). • Det indre marked: Forslaget til forordning om gensidig anerkendelse af varer, der lovligt markedsføres i en anden medlemsstat, kan revideres ud fra nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2017) 796). • Det indre marked: Forslag til forordning om regler og procedurer for overholdelse og håndhævelse af EU-harmoniseringslovgivningen om produkter kan revideres ud fra nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2017) 795). • Det indre marked: Forslaget til direktiv om individuel ret til erstatning i henhold til direktivet om urimelig handelspraksis kan ses på baggrund af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2018) 173). • Det indre marked: Forslaget til direktiv om en proportionalitetstest inden vedtagelsen af en ny regulering af erhverv kan ses på baggrund af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2016) 822). • Finansielle bestemmelser: Forslaget om en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS) kunne revideres ud fra nærhedsprincippet og den nationale beslutningstagning (COM (2015) 586). • Skattepolitik: Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår merværdiafgift (COM(2018) 20) kunne gennemgås igen med henblik på at udvide fleksibiliteten for medlemsstaterne til at fastsætte momssatser. • Skattepolitik: Forslaget til direktiv om harmonisering af selskabsskattegrundlaget (COM(2016) 685) bør revideres for at se, om lovgivningen er nødvendig for det indre markeds funktion, og om det relevante retsgrundlag anvendes. • Den fælles landbrugspolitik: Den igangværende revision bør overveje behovet for forenkling af finansieringsreglerne.

Interessent/ bidragyder	Lovgivningsmæssig retsakt, politikområde eller lovgivningsforslag
Den danske regering (ikke-papir)	<ul style="list-style-type: none"> • Nødvendigheden af EU-indsats bør tages op til fornyet overvejelse i Kommissionens forslag om et direktiv om forbedring af ligestilling mellem ikke-administrerende direktører for børsnoterede selskaber (COM/2012/0614). • Det foreslåede direktiv om balance mellem arbejdsliv og privatliv (COM/2017/0253) kunne bedre tage højde for forskellige nationale forhold og tilgange. • Forslag til forordning om fælles regler for adgang til det internationale marked for bus- og busforbindelser (COM/2017/0647) kan tages op til fornyet overvejelse ud fra nærhedsprincippet og tilstrækkeligheden af nationale foranstaltninger. • Forslag til EU's vandforordning (COM(2017) 753) kunne bedre tage højde for de nationale og regionale forskelle. • Direktiv om adgangskrav til produkter og tjenester (COM/2015/0615) kunne bedre afspejle nationale tilgange til lovgivning på dette område. • Mindstekrav med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at køre (Bilag 3 Direktiv i 2006/126/EF) er potentielt overdrevent kompliceret og bureaukratisk. • Reglerne for sektorspecifik regulering af e-databeskyttelse (COM/2017/010) er muligvis lidt for komplekse og overlapper generelle regler om databeskyttelse. • Der er behov for at overveje en forenkling af reglerne for den fælles landbrugspolitik (CAP).

Interessent/ bidragyder	Lovgivningsmæssig retsakt, politikområde eller lovgivningsforslag
Den tyske regering (ikke-papir)	<ul style="list-style-type: none"> • Henstilling med henblik på Rådets afgørelse om indledning af forhandlinger om ændring af energifællesskabstraktaten (begrænset dokument COM/2017/5751): kunne tages op til fornyet overvejelse ud fra nærhedsprincippet. • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas (COM/2017/660): manglende konsekvensanalyse trods betydelige økonomiske virkninger og den foreslåede udvidelse af gensidige rettigheder og forpligtelser. • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (COM/2017/0309): manglende konsekvensanalyse på trods af risici, at "rescEU" ville gå ud over koordinerende og supplerende missioner. • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for busforbindelser (COM/2017/647) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne (COM/2017/648): kunne revideres ud fra nærhedsprincippet og dets betydelige indvirkning på indenlandsk (ikke-grænseoverskridende) trafik. • Retligt samarbejde i straffesager: kunne revideres ud fra nærhedsprincippet. Navnlig for forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2015/849 om forebyggelse af anvendelsen af det finansielle system til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/101/EF (COM/2016/450); Og forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/JHA (COM/2017/489). • Bestemmelse af specifikke kriminelle og strafferetlige bestemmelser i EU-lovgivningen: Medlemsstaterne bør have større fleksibilitet til at fastsætte disse bestemmelser (fx Nye tilbud til forbrugere, COM/2018/183, COM/2018/185 og COM/2018/184) • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union (COM/2017/478 og COM/2017/479): kunne revideres ud fra nærhedsprincippet, da forslagene også omfatter embedsmænd, dommere og soldater, der falder ind under oprindelige nationale opgaver. • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (COM/2017/481): De foreslåede bestemmelser om information om kønsbalancen på hjemmesider har haft indflydelse på hjemmesider for nationale parter. Men dette er blevet revideret under trilogien. • Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/543 af 22. marts 2017 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 763/2008 om folke- og boligtællinger for så vidt angår variablenes tekniske specifikationer samt deres opdelinger (C(2017) 1728): skal revideres ud fra nærhedsprincippet, alternative handlingsmåder bør overvejes. • Standardisering i sundhedsvæsenet: kunne revideres ud fra nærhedsprincippet. Mens målet er at mindske ulighederne i plejen mellem medlemsstaterne, kan standardisering føre til højere omkostninger og reducerede kvalitetsstandarder (fx EU-initiativet for brystkræft). • Regulering af oplysningskrav, især i civilret og handelsret: risiko for overregulering med administrativ byrde, især på SMV'er (fx Fælles digital portal, COM/2017/256). • Det europæiske semester: risiko for at gå ud over EU's kompetence. Fokus bør være på økonomisk politik og finanspolitik. Men et stigende fokus på sundhed og pleje i medlemsstaterne bør revideres i lyset af medlemsstaternes primære kompetence inden for sundhedspleje. • Den europæiske søjle for sociale rettigheder: risiko for at gå ud over EU's kompetence. Særlig opmærksomhed på nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ved gennemførelse af den sociale søjle i sundhedssektoren. • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om medicinsk teknologivurdering og om ændring af direktiv 2011/24/EU (COM/2018/51): kan revideres ud fra nærhedsprincippet, da forslaget blander sig i medlemsstaternes kompetencer inden for sundhedspleje.

Interessent/ bidragyder	Lovgivningsmæssig retsakt, politikområde eller lovgivningsforslag
	<ul style="list-style-type: none"> • Offentlige udbud: Kan revideres ud fra nærhedsprincippet, da nogle krav fra visse sektorspørgsmål forstyrrer medlemsstaternes beføjelser med henblik på at fastlægge formålet med indkøb (f.eks. energieffektivitet COM/2016/761 og miljøvenlige køretøjer COM/2017/653). • Delegerede retsakter der er behov for mere nøje at overveje nærhedsprincippet i delegerede retsakter. F.eks. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 3/2014 af 24. oktober 2013 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 om krav vedrørende køretøjers funktionelle sikkerhed med henblik på typegodkendelse af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (: bilag XV nr. 4.2.2 indeholder krav til vinterdæk, som bedre kunne bestemmes af medlemsstaterne i henhold til specifikke lokale forhold. Eller Kommissionens delegerede forordning om ændring og berigtigelse af delegeret forordning (EU) 2015/208, der supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 med hensyn til funktionelle sikkerhedskrav til køretøjer for godkendelse af landbrugs- og skovbrugskøretøjer (C/2018/863): den foreslåede forhøjelse af landbrugskøretøjers maksimale bredde er ikke kompatibel med tysk infrastruktur. Sådanne spørgsmål diskuteres i øjeblikket i sammenhæng med “Ren energi til alle europæere”-pakken.
Den ungarske regering	<ul style="list-style-type: none"> • Retsligt samarbejde i civilretlige sager kan generelt se på effektiviteten af lovgivningen, behovet for at harmonisere procedurereglerne og overveje større kontakt mellem medlemsstaterne og tredjelande (forordning nr. 662/2009 og 664/2009) • Forslag til succession forordning (EU) nr. 650/2012 kunne bedre afspejle medlemsstaternes forskellige situationer. • Der bør overvejes at anvende direktiver snarere end forordninger om konfiskation og elektronisk bevis (COM(2018) 225). • Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union kan revideres ud fra nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM/2017/0797). • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og plejere og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU (COM/2017/0253) kunne revideres på baggrund af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. • Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk arbejdstilsynsmyndighed (COM/2018/0131) kunne revideres ud fra nærhedsprincippet. • Rådets henstilling om adgang til social beskyttelse af arbejdstagere og selvstændige (COM(2018) 132) kunne revideres på baggrund af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
WKÖ (det østrigske handelskammer)	<ul style="list-style-type: none"> • Hvad angår samhørighedspolitikken, kunne de nationale myndigheder få mere ansvar for gennemførelsen. • Konkurrencepolitik (statsstøtte): Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på <i>de minimis</i>-støtte. • Forslag til direktiv om proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv (COM(2016) 822). • Forslaget om et markedsinformationsværktøj for det indre marked (COM(2017) 257) kunne ses på baggrund af nødvendigheden af EU-indsats. • Forslag til forordning om adressering af geoblokering (COM(2016) 289) kunne ses på baggrund af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. • Forslag til forordning om oprettelse af en europæisk indskudsforsikringsordning (COM(2015) 586) kunne revideres ud fra nærhedsprincippet. • Kommissionens forordning (EU) 2017/2158 om reduktion af forekomsten af acrylamid i fødevarer kunne undersøges for at se, om en henstilling ville være mere proportionalt. • Forslaget til direktiv om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og plejere (COM(2017) 253) kunne revideres for at se på spørgsmål om nærhedsprincippet. • Fælles selskabsskattegrundlag (COM(2016) 685) kunne revideres for at se, om lovgivningen er nødvendig for det indre markeds funktion, og om det relevante retsgrundlag anvendes. • Forbrugerrettigheder Direktiv 2011/83/EU kunne revideres ud fra perspektivet om at forenkle kravene til visse (off-premises) kontrakter. • Forslag til direktiv om visse aspekter vedrørende kontrakter om salg af varer (COM(2017) 637) bør overveje mere forholdsmæssige tilgange snarere end en fuldt harmoniseret garantiordning. • EU-dækkende sanktioner for overtrædelse af forbrugerbeskyttelsesbestemmelserne (COM/2018/0185) kunne revideres i forhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. • Virksomhedens muligheder under partnerskabsinstrumentet – visse aspekter af europæisk økonomisk diplomati – støtte til virksomheder bør undersøges ud fra nærhedsprincippet og medlemsstaternes kompetencer.

Interesse-/ bidragyder	Lovgivningsmæssig retsakt, politikområde eller lovgivningsforslag
Insurance Europe	<ul style="list-style-type: none"> • Forslaget om markedsinformationsværktøj for det indre marked (SMIT) (COM(2017)257) bør revideres på grund af bekymringer over nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. • Europæiske tilsynsmyndigheders (herunder Tilsynsmyndigheden for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, EIOPA's) revision giver anledning til bekymringer om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (COM(2017)536). • e-tjenesteydelseskort (COM(2016) 824 final) rejser bekymringer over proportionaliteten af dens indvirkning på forsikringselskaber.
Näringslivets Nämnd för Regelgranskning (NNR)	<ul style="list-style-type: none"> • En forenkling af EU's momslovgivning og reglerne for fakturaer (Rådets direktiv 2006/112 EU) for at afspejle de små og mellemstore virksomheders. • Betalingstjenestedirektivet (EU) 2015/2366 (PSD 2). • ESA'er (Den Europæiske Tilsynsmyndighed) COM(2017)536. • Risikoen for landbrugere med forsinkede betalinger bør vurderes med henblik på kompensation for forsinkede betalinger i forordning (EU) nr. 1306/2013, artikel 75 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014. • Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1303/2013 kunne forenkles i forhold til anvendelsen af investeringsstøtte i henhold til forordning om udvikling i landdistrikterne. • Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 kan revideres for at mindske risikoen for, at kvæg diskvalificeres fra støtteordninger efter salg og fejlagtige registreringsformaliteter.
Det tyske håndværksråd (ZDH)	<ul style="list-style-type: none"> • Der bør overvejes, om der er behov for ny lovgivning på det indre marked for tjenesteydelser, da der allerede findes omfattende regler (f.eks. Direktiv 2006/123/EF for så vidt angår godkendelser og yderligere krav vedrørende etablering). • Direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer bør revideres ud fra nærhedsprincippet og medlemsstaternes kompetencer. • Området erhvervsrettet uddannelse (VET) skal ses i lyset af nærhedsprincippet og medlemsstaternes kompetence. • Unionens indsats inden for socialpolitik bør undersøges ud fra nærhedsprincippet og medlemsstaternes autonomi (f.eks. Arbejdstidsdirektivet 2003/88/EF, Barselsdirektivet og Udstationeringsdirektivet (COM(2016) 128)). • De statsstøtteregele, der gælder for SMV'er, kan undersøges med henblik på at gøre dem mere proportionerlige, for eksempel i forbindelse med <i>de minimis</i>-støtte (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014). • Statsstøtteregele for erhvervsuddannelsesinfrastrukturer kan forenkles for bedre at tage højde for nationale forhold.
Johannes Maier, medlem af Regionsudvalgets ekspertgruppe om nærhedsprincippet; Leder af EU's Koordineringsenhed, Kontor for Kärntens regionale regering	<ul style="list-style-type: none"> • En renationalisering af struktur- og samhørighedsfondene kan overvejes. • Unionen bør begrænse sig til at anmode om regionale/grænseoverskridende strategier inden for territorialt samarbejde og udvikling af landdistrikter. • Håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesrettigheder med overtrædelsesprocedurer og bøder bør tages op til fornyet overvejelse, da det er en medlemsstats kompetence.

Interessent/ bidragyder	Lovgivningsmæssig retsakt, politikområde eller lovgivningsforslag
Den bayerske delstatsregerings kontor — Nærhedsprincippet og kompetencer	<ul style="list-style-type: none"> • Traktatens problematiske retsgrundlag (artikel 114, 153, 192, 194, 113, 79, 196 om det indre marked, socialpolitik, miljø, energi, indirekte skatter, indvandringspolitik og civilbeskyttelse) • Overdrevne aktiviteter inden for strafferet (f.eks. Den Europæisk anklagemyndighed) • Begræns "bløde" lovkoordineringsaktiviteter (fx uddannelse og faglig uddannelse, social beskyttelse, kultur og turisme). • Overdreven brug af delegerede retsakter (fx inden for landbrug, kreativt Europa, statistikker). • Flexibilitet til at gennemføre EU's udgiftsprogrammer (struktur- og investeringsfinansiering, fælles landbrugspolitik). • Overdreven overvågnings- og rapporteringsforpligtelser (f.eks COM (2017) 795 om harmonisering af lovgivning for produkter; COM(2016) 822 proportionalitetstest for nye regler for erhverv; og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, EU's resultattavle for retlige anliggender).
Regionsrådet for Calabrien	<ul style="list-style-type: none"> • Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne kunne gøres mere proportionel ved at tage hensyn til regionale forskelle og karakteristika. • Mindre regulering og større fleksibilitet bør overvejes for samhørighedspolitikken og de europæiske struktur- og investeringsfonde

